

CONFESSIO^{nis} CATHOLICÆ,

in qua

DOCTRINA CATHOLICA ET EVAN-

GELICA; QUAM ECCLESIAE AUGU-

stanæ Confessioni addictæ profitentur, ex Ro-
mano-Catholicorum Scriptorum suf-
fragiis confirmatur,

AUTHORE

JOHANNE GERHARDO D.

Liber I. Generalis.

Cum Gratia & Privilegio Elector. & Ducum

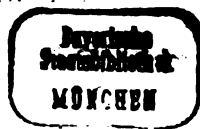
Saxonia.

JENÆ

Typis & Sumptibus ERNESTI STEINMANNI,

ANNO MDCXXXIV.

Illustrissimo & Celsissimo Principi ac Do-
mino

Dn. WILHELMO
Saxoniae, Juliae, Cliviae ac Bergiae
Duci, Landgravio Thuringiae, Marchioni Misniae, Comi-
ti in Marca & Ravensburg, Domino in
Ravensstein,

S. M. R. Suecicae Exercitus Generali Locumtenenti,
Heroi gloriosissimo,

Principi ac Domino suo Clementissimo,

Gratiam & pacem à Deo Patre per Christum Jesum
in Spiritu sancto.

 Illustrissime ac Celsissime Princeps, Heros glo-
riosissime, Domine clementissime, inter *Thra-
gita* illa, quibus Romano-Catholici Ecclesiae suae
veritatem, nostrae vero falsitatem evincere sata-
gunt, non postremum est illud, quod digito qua-
si indice sibi demonstrari postulant, *ubi Ecclesia fuerit ante Lu-
therum*, quem primum Ecclesiae nostrae autorem ac paren-
tem esse, forti quidem, sed vanam imaginationem sibi persuaserunt.
Cum enim de perpetua Ecclesiae duratione divinae & infalli-
biles promissiones extent, ex eo *avariis* colligi posse cen-
sent, Ecclesiam nostram, utpote, quae non possit majores suos ab Apo-
stolis serie continuam & nunquam interruptam descendentes numera-
re ac nominare, quaeve (ut Pistorius in hodeg. cap. 4. de Ecclesia

nugatur) *Anno demum 1517. ex libero aere extiterit, non esse veram, sed spuriam ac adulterinam.* Huic Pontificiorum *ἑκλήματι* variis responderi potest modis, uti suo loco, ex professo, fuit comprobatum; hâc vice unicum illud urgemus, quod Waldensium Ecclesiæ aliquot ante B. Lutherum seculis floruerint, quas cum nostris doctrinæ consanguinitate conjunctas fuisse, ne ipsi quidem adversarii inficias iverint, cum Poplinearius scriptor Pontificius (cui Genebrardus hoc elogium tribuit, quod *purè ac simpliciter ad Historiæ veritatem, non ad causæ gratiam cuncta narraverit*) in Histor. Franc. lib. 1. fol. 7. edit. Anno 1581. *doctrinam VValdensium parùm differre dicat ab ea, quam bodiè Protestantes profitentur*; ac Edmundus Campianus rat. 3. illos majores nostros appellare non vereatur.

Denominationem verò acceperunt Waldensium Ecclesiæ à Petro quidam VValdo sive VValdensi, qui à patria VValdis, quod est oppidum in Marchia Galliarum, cognomen illud sortitus, circa Annum Christi 1160. cum Papale regnum ad *ἀκμῇ* jam pervenisset ac Cimmeriis Papatus tenebris omnia involuta & oppressa viderentur, puriorem verbi cœlestis doctrinam in variis non Galliarum solum, sed totius Europæ provinciis spargere cœpit. Ac quia idem Petrus VValdus fuit civis Lugduni, quod vulgò etiam Leon appellatur, inde, qui ejus doctrinæ suffragium præbuerunt, dicti etiam fuere *Lugdunenses* ac *Leonistæ*; Item ab eventu *Pauperes de Lugduno*, & *Humiles* sive *Humiliati*, quia possessionibus suis excussi in summa paupertate hinc inde migrare coacti fuêrunt. Dicti etiam fuere *Fratricelli*, *Albienses* & *Albingenses*, (quo nomine in Concilio Lateranensi sub Alexandro tertio censentur,) propterea, quod quidam eorum in *Albionum* sive *Albinatum* civitate in Tholosatibus sitâ concionarentur,

DEDICATORIA.

Quæ verò VValdensium istorum fuerit doctrina, ex se-
culorum priorum scriptoribus, adeoq; ipsis eorū adversariis
cognosci poterit. Frater Rainerius Sachonus, qui circa annum
1250. quatuor libros contra VValdenses scripsit, ipsis hoc elo-
gium tribuit, *quòd bene omnia de Deo credant & omnes articu-
los, qui in Ecclesia continentur, recipiant, solam autem Romanam
Ecclesiam blasphemant & oderint.* Distinguit autem errores
ipsorum in tria capita, quòd sc. erronea quædam doceant, *con-
tra Ecclesiam Romanam, contra doctrinam de Sacramentis & de
sanctis, & contra honestos ejusdem Ecclesiæ ritus.* De Ecclesia Ro-
mana, inquit, *docent, non esse Christi Ecclesiam, sed Ecclesiam ma-
lignantium, quæ jam inde à Sylvestri tempore, quo venenum tem-
poralis domini in eam effusum fuerit, à puritate doctrinæ defece-
rit; proinde eam non amplius esse Christi sponsam, sed meretricem,
illam magnam in Apocalypsi Johannea descriptam; Papam esse,
omnium errorum caput ac fontem; Ecclesiæ Romanæ Antistites
Scribis Judeorum, Monachos Phariseis conformes, à doctrina
Evangelii ad humanas traditiones deflexisse. Sacramenta lin-
guâ peregrinâ administrari improbant, cum Patrimi, quid in
Baptismo respondeant aut spondeant, non intelligant; exorcis-
mos item signationes crucis & cætera hujusmodi in Baptismo ad-
hiberi solita respuunt. Missam sacrificium esse negant, ejus Cæno-
nem Apostolis ignotum fuisse asserunt, ac verbis Christi vernaculâ
linguâ proferendis Eucharistiam consecrandam esse docent. Præ-
ter sacrorum Bibliorum textum nihil in Ecclesiam admittunt, non
Decreta, non Decretales Epistolas, non Sanctorum Legendas, non
Ecclesiæ traditiones. Inde invocationem sanctorum, adorationem
crucis, consecrationes palmarum, cineris, chrismatis, agnorum,
quos vocant, Dei, salis & aquæ, peregrinationes religiosas meriti
opinionem susceptas repudiant. Negant etiam purgatorium, dicentes*

post mortem duas tantum vias esse, unam electorum ad cœlum, al-
 teram damnatorum ad infernum; omnes Missas & præcipuè eas,
 quæ pro mortuis ex purgatorio liberandis cantantur, impias, eorū
 penitus abolendas esse, ut & anniversaria & suffragia huiusmodi.
 Idem Reinerus de ipsis memorat, quod V. & N. T. in linguam
 vernaculam, Gallicam sc. à Petro VValdo translatum summo stu-
 dio evolverint, ejusdemq; describendi potestatem cuivis fecerint.
 Æneas Sylvius, postea Pius secundus, Pontifex Romanus, in
 Historia Bohemica cap. 35. hæc VValdensium dogmata per-
 stringit. Romanum Præsulem reliquis Episcopis parem esse; inter
 Sacerdotes nullum discrimen esse, Presbyterum non dignitatem,
 sed vitæ meritum efficere potiore; animas è corporibus exceden-
 tes, aut in æternas è vestigio pœnas mergi, aut perpetua consequi
 gaudia; purgatorium ignem nullum inveniri; vanum esse orare
 pro mortuis & avaritiæ Sacerdotalis inventum; Dei & sancto-
 rum Imagines (ad cultum prostantes) esse delendas; aquarum,
 palmarum benedictiones irridendas; Mendicantium religiones
 malos Demones invenisse; nullum capitale peccatum, quantumvis
 majoris mali vitandi gratiâ tolerandum; Confirmationem, quam
 chrismate Pontifices inducunt & extremam unctionem inter Ec-
 clesie sacraminè contineri; auricularem Confessionem nugacem
 esse; sufficere quemq; sua Deo in cubili suo confiteri peccata; Bapti-
 sma fluvialis undæ, nullâ interjectâ sacri olei mixturâ, recipien-
 dum; cœmiteriorum inanem usum, questus causâ repertum; quâ-
 cunque tegantur tellure humana corpora, nil distare; templum
 Dei latè patentis ipsum mundum esse, coarctare maiestatem ejus,
 qui Ecclesias, Monasteria, Oratoriaq; construunt, tanquam propi-
 tior in eis divina bonitas inveniat; Sacerdotales vestes, altariū
 ornamenta, pallas, corporalia, calices, patinas, vasq; huiusmodi
 nil habere momenti; Sacerdotem, quocunq; loco, quacunq; tempo-

re, sacrum Christi corpus conficere posse, petentibusq; ministrare; sufficere, si verba Sacramentalia tantum dicat; suffragia sanctorum in coelis regnantium frustra impetrari, quae juvare non possunt; in Canonicis horis cantandis, dicendisq; tempus frustra teri; nullâ die ab opere cessandum, nisi quæ Dominica nunc appellatur; celebritates sanctorum rursus rejiciendas; jejniis quoq; ab Ecclesia constitutis nihil inesse meriti &c. quæ tamen dogmata pro odio, quo in eos fervet, Sylvius suis verbis satis invidiosè exponit, sed in Confessione ipsorummet VValdensium Regibus Bohemiarum ab iis, qui ex Gallia ejecti in Bohemiam profugerant, aliquoties exhibitâ enucleatius explicantur. Habuit Petrus iste VValdensis in docendo parastatas Petrum de Bruis, sive Bruizium &, qui ei successit, quendam Henricum, à quibus Petrobrusiani denominationem acceperunt. Contra illos scripsit Petrus Cluniacensis in suis Epistolis, in quib. hæc dogmata ipsis tribuit. Infantes non salvari alienâ fide, sed oportere suâ, id est, propriâ fide baptizari & salvari; Corpus & sanguinem Christi in theatrica Missa non offerri, neq; eam oblationem fieri pro animarum salute; doctrinam de speciebus Sacramenti, ipsis nimirum substantiis mutatis, esse falsam; Sacrificia, id est, Missas, orationes, elemosynas & reliqua vivorum opera pro defunctis esse stultitiam & impietatem, nihilq; eis prodesse; Sacerdotes & Monachos debere uxores potius ducere, quàm impudicitie fornace comburi, aut scortari; cruces non adorandas & venerandas, & tot cruces superstitioni servientes, potius amovendas, quàm retinendas; templa tot tantisq; sumptibus non esse extruenda; canticis illis, quæ Monachi aut Sacerdotes in templis personant, Deum irrideri; die Dominicâ & aliis licitum esse, carnibus vesci; soli Scripturæ sacre credendum, Patrum verò scripta non esse pari auctoritate cum Scriptura sacra habenda. Hæc fuere præcipua VValdensium

sium & Petrobrusianorum doctrinæ capita, quibus in Confessione ipsorum etiam hæc adduntur, *Sacramenta esse duo tantum; Eucharistiam sub utraque specie Sacerdotibus & Laicis dandam; Ecclesiam Christi veram esse, quæ verbum Christi habeat & Sacramentis utatur, ubicunq; illa sit, & quæ sunt hujus generis alia.*

Sanè non inficiamur, præter hæc dogmata, quæ si rectè explicentur, Scripturis sacris ex æsse sunt conformia, errores detestabiles & horrenda flagitia, tum à superiorum seculorum, tum nostri temporis Scriptoribus, eisdem tribui. Accusant enim illos *Manicheismi*, ut constat ex Baronio Ann. 1178. n. 17. & 21, sed hæc accusatio dubio procul ex famoso cap. Unâ sanctam extr. de majorit. & obœd. originem traxit. In eo enim Bonifacius octavus eos, qui Monarchicam & supremam Pontificis potestatem negant, (quod VValdenses fecisse constat) confert cum Manichæis duo rerum principia statuentibus. Coniungunt illos cum *Gnosticis, Catharis, Montanistis, Adamitis*, hæreticis pestilētissimis. Guido Carmelita & ex eo Alphonsus de castro lib. 4. adv. hæres. in verbo Coitus hæresi, i. tribuit VValdensibus, quòd docuerint, *urente carnis libidine omnē carnalem commixtionem tam inter viros, quàm inter fœminas esse licitam.* De Petrobrusianis Petrus Cluniacensis Epist. 2. scribit, *Fama est de ipsis, quasi non integrum canonicum, h. e. non omnia V. & N. T. scripta, sed solum Evangelium recipiant.* Epist. 1. tradit, ipsos docuisse, *quòd fides propria sine Baptismo nihil profit; quòd parvuli, infra ætatem intelligibilem constituti, Baptismo Christi non possint salvari; quòd baptizati in infantia postea adulti iterum sint baptizandi; quòd sacra Cœna nunc non sit hominibus danda, quia semel tantum Apostolis sit data; quòd templa omnia sint diruenda &c.* Utrisque tum VValdensibus,

tum Petrobrusianis tribuunt, quòd *debitum Magistratibus obsequium denegarint; quòd sortilegia & veneficia exercuerint; quòd promiscuos concubitus extinctis luminibus in conventibus suis peregerint.*

Sed accusationum istarum vanitas ac falsitas ex ipsorum adversariorum scriptis & VValdensium actis facili negotio demonstrari potest. Rainerius de illis sic scribit. *Inter omnes sectas, quæ sunt vel fuerant, non est perniciosior Ecclesiæ Dei, quàm Pauperum de Lugduno, tribus de causis. Prima, quia diuturnior; quidam dicunt, quòd duraverit à tempore Sylvestri, alii dicunt à tempore Apostolorum. Secunda, quia est generalior, ferè enim nulla est terra, in qua hæc secta non serpat. Tertia, quòd omnes aliæ, cum immanitate blasphemiarum in Deum, horrorem inducant, hæc Leonistarum magnam habens speciempietatis, eò quòd coram hominibus justè vivant & benè omnia de Deo credant & omnes articulos, qui in Symbolo continentur.*

Quodnam verò honestius de ipsorum doctrina & vita dari possit testimonium, quàm hoc ipsum ex hostis ore expressum? Fridericus 2. Imperator in suis contra illos Constitutionibus nihil quidquam de atrocibus & horrendis istis criminibus meminit, sed hoc duntaxat nomine eos damnat, *quòd ab Ecclesia Romana, ejusq; cultu & Ceremoniis discesserint*, ut ex Epistolis Petri de Vineis Cancellarii ejusdem Imperatoris perspicuè elucescit. lib. 1. cap. 25. 26. 27. Memorabile cumprimis est publicum innocentis testimonium à Legatis Ludovici XII. Galliarum Regis VValdensibus datum. Cardinales & Episcopi Merindolanos & Cabrerientes, VValdensium reliquias, coram Rege *hereseos, veneficiorum, incestuum ac aliorum criminum* reos agebant, ac Regis animum ad bellum contra ipsos suscipiendum inflammabant. Merindolani ac Ca-

brerieneses de cruentis hisce Cardinalium & Episcoporum consiliis ac atrocibus illis, quibus apud Regem deformati erant, calumniis certiores redditi, Legatos ad Regem decernunt, per quos & innocentiam suam tueantur & bellum deprecantur. Illos Cardinales & Episcopi aditu Regis prohibere conabantur, seriò ipsum monentes, ne in conspectum vel colloquium suum VValdensium Legatos admitteret, cum *jure Canonico omne cum hereticis consortium sit interdictum*. Verùm Rex masculè respondit. *Etiam si adversus Turcam aut Diabolum mihi suscipiendum esset bellum, eos tamen prius audire vellem, in auditum enim damnare ac bello oppugnare est scepro & jure abuti*. Accersitos ergò Legatos introduci jubet, qui debitâ cum reverentia exponunt, Merindolanos & Cabrerieneses Evangelium, Biblia, Symbolum Apostolorum, Decalogum, Sacramenta agnoscere atque amplecti; caterùm nec Papa, nec ipsius doctrina adbarere; si rem aliter se habere Rex deprehenderet, nullum supplicii genus sese recusare. Illa an se ita haberent, an verò secus, Rex cognoscere expetens, Adamum Finnaum libellorum supplicum Magistrum & Parvum Dominicanum, qui à Confessionibus ipsi erat, ad Merindolanos & Cabrerieneses ablegat, qui certis quibusdam quæstionibus iisdem propositis rem omnem penitiùs explorent. Reversi isti ad Regem referunt; illis in locis homines baptizari, articulos fidei & Decalogum doceri, Dominicos dies religiosè coli, Dei verbum exponi, veneficia & supra apud eos nulla esse: caterùm se in ipsorum templis neque imagines, neque ornamenta Missæ ulla reperisse. Rex hisce auditis tantùm abest, ut bello eos adoriri voluerit, ut jurejurando addito dixerit, & me & cetero populo meo Catholica illi meliores sunt.

Claudius Seifellienſis Archiepiſcopus temporibus ejus-

DEDICATORIA.

dem Ludovici XII, ex professo contra VValdenses scripsit, sed in eodem scripto ipsos *homines probos, integros, innocentes, in conversatione irreprehensibiles & præceptorum Dei sedulos observatores fuisse profitetur*. Id ipsum quoq; agnovit Guilielmus Paradinus in Annalibus Burgundiæ, qui, *se Historias legisse, ait, in quibus & Albingenses & Principes Regulæ, eorum fautores, ab omnibus istis calumniis vindicantur, & eo tantum nomine tot modis vexati dicuntur, quod Ecclesiæ Romana traditiones publicè reprehenderent*. Prima istarum accusationum VValdensibus intentatarum origo tribuenda videtur Petro Sarnensi Monacho Cisterciensi, qui Historiam de VValdensib. calumniis probè suffarcinatam Innocentio 3. Pontifici inscripsit, ex quo reliqui materiam præjudiciorum desumsere, qui sinistra de Confessoribus istis judicia in scriptis suis protulere.

Neq; est, quod Pontificii regerant, ipsos fuisse *manipulum exiguum, coctum contemptu, factionem recens exortam*. Fuit profectò illorū cætus numerosissimus, ab Alpibus ad Pyræneos usq; montes per plurimas regiones diffusus, unde Rainerium conquerentem audivimus, *quod nulla ferè terra sit, in qua hac secta non serpat*. Primùm enim tenuerunt locum in montibus & convallibus Allobrogum, in provincia *Gallia* Narbonensi & Aquitanica, in Albienſi, Ruthena, Cadurcensi, Agennenſique Diœcesi, ut Jacobus de Rebiria in suis de urbe Tolosæ Collectaneis testatur. Ex hac terrâ patria Petrus Waldus in *Belgium* progressus, in Picardia multos sectatores invenit. Inde in *Germaniam* transiit, ac diu per Vandalicas civitates diversatus est, ut Jacobus Augustus Thuanus lib. 6. Hist. memorat. Guido Perpinianus libro de hæresibus annumerat etiâ *Angliam*, in qua An. 1174. VValdenses docuerint. Id ipsum testatur Guilielmus Neubricensis rerū Anglicarū lib. 2. cap. 13.

ubi etiam addit *Hispaniam & Italiam*, refertque in latissimis Galliarum, Hispaniarum, Italiae, Germaniarumque provinciis tam multos illorum adhæsisse doctrinae, (quam ipse quidem ex præconcepta opinione *pestem* vocat) ut secundum Prophetam multiplicati super numerum arenae maris viderentur. Fridericus 2. Imp. in suo contra VValdenses Edicto testatur, quod per totam Italiam usque in Siciliam dogma suum sparserint. Trithemius in Chronico Hirsaugiensi memorat, ex eis captos quosdam in urbe Argentinensi coram omni populo & plebe confessos publice fuisse, quod tantus eorum esset numerus, ut si quis ex eis e Colonia Mediolanum ire statuerit, omni nocte hospitem ex secta eorum inveniret. Idem testatur, innumeros ejus professionis in Austria, Bohemia, vicinisque regionibus fuisse, & quendam ex ipsorum Concionatoribus Viennae igni damnatum, ad supplicium adductum, plures quam 80000. in illis regionibus eam religionem amplexos professum esse, quorum in diversis locis multi passim flammis traditi. Naucerus volum. 2. generat. 41. memorat, hanc doctrinam, quam Romanae Ecclesiae lingua *haeresin* vocat, in Italia mirifice crevisse, tum in equestri ordine, tum in plebeio, ac Confessores ejus quotannis in doctorum suorum sustentationem collectam aliquam Mediolanum misisse. Denique etiam eos in Bulgariam, Croatiam ac Dalmatiam pervenisse autor est Matthaeus Paris, ac Flacius Illyricus in Catal. restium veritatis ex Fragmentis librorum Inquisitoriorum probat, doctrinam VValdensium per Lombardiam, Alsatiam, totum tractum Rhenanum, Belgium, Saxoniam, Pomeraniam, Borussia, Poloniam, Livoniam, Sueviam, Silesiam, Bohemiam, Moraviam, Galabriam & Siciliam longè lateq; fuisse propagatam.

Nec solum adhærentium multitudine, sed etiam auctoritate, illorum cœtus illustres ac conspicui fuere. Auctoritatem

illam sibi conciliarunt. Primum quidem *eminentiâ & dignitate adſeclarum*. Adhærebant enim illis Proceres plerique, Raimundus Comes Tolosæ & S. Aegidii, Regis Franciæ confobrinus, Raimundus Rogerius Biterrarum & Carcaſſonæ Comes, Petrus Rogerius Gabareti Regulus, Raimundus Fuxenſis, Regis Aragoniæ propinquus, Gualto Bearnii Princeps, Comes Bigerronum, Domina Lavouraci, Comes Carmanii, Raimundus de Thermis, Americus de Monſtrollio, Guilielmus de Minerbio & innumeri alii proſapiæ nobilitate inſignes, cum primis verò Rex Aragoniæ & Comites Tolosates patrocinium illis præſtabant, unde Rainerius de ſic illis ſcribit. *In omnibus civitatibus Lombardiæ & in Provincia, & in aliis regnis & terris auditores habebant, & in publico diſputabant, populumque vocabant ad Stationes ſolennes in foro & in campo, & prædicabant in tectis. Non erat, qui ipſos impedire auderet propter potentiam & multitudinem fautorum.*

Secundò *ſacrarum literarum ſcientiâ*, quam ex aſſidua lætione ſibi comparaverant, cum contrà Pontificii doctores inſcitiz infamiâ apud omnes laborarent, quâ de re Jacobus de Rebiria d. l. ſic ſcribit. *Eo tempore, quo VValdenſum in Gallia celebrior erat fama, nullo aut parvo in precio erant ii, qui Sacerdotes ſe, Episcopos & Miniſtros Eccleſiæ dici volebant. Indigni enim omnes & rerum omnium ignari penè cum eſſent, facile illis fuit, eruditione & doctrinâ præcellentiffimis primas in populo partes ſibi vendicare; ex quibus cum præ cæteris VValdenſes acutiùs de religione diſputarent, admiſſe bantur ſæpè à Sacerdotibus publicè docendi cauſa, non quòd eorum ſententiæ ſibi probarentur, ſed quòd VValdenſibus ingenio pares non eſſent. Tanto in bonore erat bujusmodi hominum ſectæ, ut & ab omnibus oneribus haberent immunitatem & multo plura ex morientium Teſtamenti conſequerentur, quam Sacerdotes.*

Tertiò, *indefessâ docendi ac discendi industriâ*, cuius laudem Reinerius ipsis tribuit, sic scribens. *Viri & mulieres, parvi & magni, nocte & die non cessant discere & docere. Audiui ab ore credentis cuiusdam, quòd quidam hereticus, quem novi, ad hoc tantum, ut eum à fide nostra averteret & ad suam perverteret, perduceretq. nocte, hyemali tempore, per aquam, quæ dicitur Ibis, navavit ad ipsum. Erubescat negligentia fidelium doctorum, qui non sic zelant Catholicæ fidei veritatem, sicut Leonista zelant infidelitatis errorem. Et postea. Novum & Vet. Test. vulgariter transulerunt & sic docent ac discunt. Vidi & audiui rusticum idiotam, qui Job recitavit de verbo ad verbum, & plures alios, qui totum N. T. sciverunt perfectè. Idem de ipsis commemorat, quòd in sola Parochia Cameracæ habuerint decem scholas.*

Quartò, *in fidei sue professione constantiâ & in sustinendis persecutionibus tolerantiâ*. Quamvis enim instinctu Romani Pontificis horrendis persecutionibus adversus Waldenses Principes & Magnates certatim sævirent, nec ad summam crudelitatem quidquam reliquum facerent, nullis tamen periculis, nullis minis, nullis cruciatibus permoveri potuerunt, ut à veritate ex Scripturis sacris agnitâ desisterent, unde Petrus de Vineis Friderici Imperat. Cancellarius in Epistolis suis ipsos vocat *vite prodigos & necis improvidos sectatores*; & addit, *quod ipso facto durissimum est, superstites etiam non terrentur exemplo, adfectant, ut vivi in conspectu hominum comburantur*. Innocentius 3. pares Indulgentias pollicebatur illis, qui Albienfes bello invaderent, atque illis, qui Saracenos oppugnatum irent, ac quæ in bellum sacrum contra juratos Christiani nominis hostes indicta erat pecunia, eam in Waldensium necem intervertebat. Neque belli duntaxat, sed etiam Inquisitionis faces ipsis fuere admotæ. Trithemius in Chro-

nico Hirsaugiensi memorat, *Argentina ad octoginta ex illorum ordine combustos fuisse, inq. vicino agro trucidatos ad centum, uno die.* Ibidem præcipitem adversus illos procedendi modum hisce perstringit verbis. *Eodem, inquit, tempore in Alemania multi nobiles & ignobiles, Clerici, Monachi, Moniales incluse, Burgenfes, cives & rustici à quodam Fratre Conrado de Marburg Ordinis Predicatorum (qui generalis Inquisitor hereticorum à Sede Apostolica fuerat constitutus) per diversa Teutonice loca ignis supplicio, nimis præcipiti sententiâ, ut multis tunc fuit visum, sub barefis nomine sunt addicti. Nam, ut quidam scribit, eodem die, quo quis accusatus, siue justè, siue injustè, nullius appellationis, nullius defensionis sibi refugio proficiente, damnatus & crudelibus flammis injectus est.* A Clemente Pontifice proscripti, & vita & bona eorum libidini & prædæ quorumvis exposita fuère, ut uno in loco, in quem fortè se receperant, quatuor millia eorum simul fuerint obruta, superstitionibus prærupta montium petentibus, inque eis latibulum quærentibus, Superiore seculo Ann. 1540. Aquis in eos lata fuit sententia, *ut omnes promiscuè opprimerentur, ut dirutis adificiis vicus (Merindolum, in quo habitabant) solo equaretur, refecarentur etiam arbores omnes & locus omnino desertus redderetur.* Sed hæc injurias, hæc carnificinas, hosce bellorum impetus VValdenses forei & imperterriti animo sustinuerunt, ac miraculosas quandoque victorias ab hostibus, qui præter meritum ipsos adoriebantur, DEI beneficio retulerunt, cujus rei memorabile exemplum cômémorat Jacob. Augustus Thuanus libr. 27. Histor. pag. 559. *Desiderati, inquit (in prælio cum Trinitensibus) ex VValdensibus tantum duo, ex Trinitensibus magnus & incertus numerus &c.* Tot verò præcedentibus præliis ac velitationibus ex Convallensibus tantum quatuor-

decim occisos memorant, remq; miraculo prrpiorem etiam ab hostibus habitam, ut palam in castris Sabaudi iactaretur, jam manifestam esse, bellum, quod adversus VValdenses gereretur, contra Dei voluntatem susceptum, & quidem Sebastiano Virgilio ad praelium cum atrocibus minis vadenti ab hospitapredictum scribunt, ead die reipsâ experturum, Sabaudie an VValdensium causa esset justior. Nam si Sabaudi justior esset, ejus quoq; fore victoriam. Cum igitur vulneratus ac prope exanimis in duverforium referretur, tunc eandem hospitam inclamasse, VValdensium causam potiore esse, quippe cum exiguo numero contra tam potentem exercitum superiores exitissent.

Denique non fuisse VValdenses factionem aliquam re-
 putinè ac recens exortâ, patet ex eo, quòd Rainerius testatur,
quosdam à tempore Sylvestri (quo venenum terrenæ domina-
tionis in Ecclesiam fuit infusum) quosdam à temporibus Apo-
stolorum originem eorum arcessere: quòdque Thuanus libr. 6.
 Histor. testatur, illos fidem suam à majoribus accepisse & per ali-
 quot annorum Centurias docuisse, atque inde factum esse, ut Lu-
 thero reformatam doctrinam proponenti tam multi in diversis ac
 dissitis locis per universam Europam sese conjunxerint. Confer
 Balæum in Catalogo Scriptorum Britannix Centur. 2. Ca-
 talogum testium veritatis libr. 15. pag. 1498. Sleidani Histori-
 cam Relationem de VValdensibus lib. 16. Petri VVesenbecii
 orationem de VValdensibus in hac Academia Jenensi habi-
 tam & typis exscriptam, Mornæi Historiam Papatus &c.

Sed præter VValdenses etiam alii complures veritatis cœ-
 lestis Confessores produci possunt, qui Papalibus erroribus
 cataclysmi instar inundantibus nullâ periculorum ac mina-
 rum ratione habitâ masculè contradixerunt, quorum com-
 plures testimonium suum voce vel scripto prolatum etiam

sanguine suo obsignare minimè dubitârunt. Illorum testimonia in hac Confessione Catholica in medium producere fuit animus, ut liquidò manifestum fieret, superioribus illis, quæ doctrinæ reformationem præcessêre seculis, nec Deo Ecclesiam, nec Ecclesiæ veritatem, nec veritati Confessores unquam defuisse.

Vestræ verò Celsitud. Princeps Illustrissime, Domine clementissime, hanc opellam meam humiliter inscribere & volui & debui, ut pro singulari clementia & eximiis, quæ in me contulit, beneficiis gratum meum animum subjectissimè declararem, & illustrissimi nominis vestri gloriam, quam rebus belli pacisque temporibus præclare gestis Cels. V. sibi comparavit, æternæ posteritatis memoriæ transcriberem. Religionem Evangelicam ex limpidis Scripturæ fontibus haustam, cui in hoc scripto ex ipso Adversariorum ore suffragium quæritur, V. Cels. non solum ipsamet sincero corde amplectitur, sed etiam in ditionibus suis, quarum regimen divinitus ipsi commissum, publicè prædicari ac propagari curat, constitutis ad eam rem fidelibus Ecclesiæ doctores, perpetuâ quadam *λαμπροφορία* sibi invicè succedentibus. De justitiæ administratione Cels. Vestra non minùs sollicita, subditis æquâ lance jus distribuit, operâ cum primis Dnn. Consiliariorum, quos eruditione solidâ, prudentiâ singulari, (longo rerum usu & multorum annorum experienciâ comparatâ,) autoritate eximiâ & eloquentiâ mirabili, adeoq; requisitis omnibus ad sublime hoc officium necessariis instructos in partem sollicitudinis sibi ascrivit. Eâ insuper clementiâ, eo paterni amoris affectu V. Cels. subditos suos amplectitur, ut proprii corporis objectu injurias hostiles ab illis prohibere non fuerit hætenus verita, cum longo annorum usu eam rei belli-

cæ peritiam sibi comparaverit, atque eâ animi prudentiâ ac robore polleat, ut magnus ille Suecorum, Gothorum, Vandalorum Rex *GUSTAVUS ADOLPHUS*, Germanicæ libertatis vindex, cui secula longa non habuere parem, nō habitura parem, cujus gloria iisdem, quibus Solis cursus, terminatur limitibus, Cels. Vestram rerum summæ præficere non dubitârit ac in Exercitu secundum à se esse jusserit. Atque, ut reliquas V. Cels. virtutes & magna in Rempubl. merita sicco pede præteream, vel hoc solum nomine nunquam intermorituram laudem apud seram posteritatem Vest. Cels. sibi conciliavit, quòd unâ cum Illustrissimo ac Celsissimo Principe ac Domino, Dn. JOHANNÉ PHILIPPO, Saxoniz, Juliz, Cliviz ac Bergiz Duce &c. Domino ac Principe meo clementissimo &c. precibus meis humilimis locum relinquere ac Baronatum Rembda & arcem Apolda cum omnibus pagis, redditibus ac fructibus annuis Academiae Jenensi jure hereditario possidenda tradere voluerit, ut bonis hisce fundata ac firmata, dotata & ditata, non solum ab eo, quem minari videbatur, Interitu vindicaretur, sed in posterum etiam adversus quosvis sinisterioris fortunæ impetus inconcussa persisteret, atq; ex ea, velut ex equo Trojano, prodirent viri in omni disciplinarum genere probè instructi, quorum operâ in Ecclesia & Republica orbis Christianus salutariter uti frui posset. Ibit in secula hoc Cels. Vestræ beneficium, nec ulla temporum futurorum oblivio memoriam illius ex animis hominum delebit. Certè quicquid boni, quicquid commodi ex hac Academia in tres Hierarchias Dei benedictione in posterum redundabit, illius partem longè maximam Cels. Vestra jure quodam suo sibi vindicare poterit. Suscipe ergo, Illustrissime Princeps, Heros gloriosissime, serenior vultu chartaceum hoc munusculum.

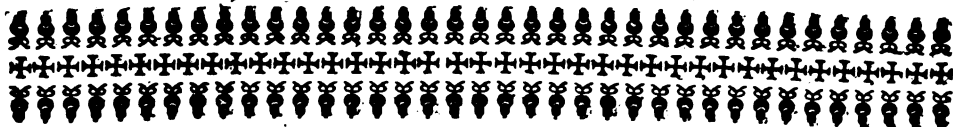
DEDICATORIA.

profectum ab eo, qui beneficii hujus amplissimi prokenetam
ac pararium se fuisse impensè lætatur & ad pias preces ac ser-
vitia subjectissima Cels. Vestræ se vel eo nomine ætatè ob-
strictum atque obligatum profitetur. Benignissimus Deus
Cels. Vestram cum conjuge Illustrissima & sobole generosis-
sima quàm diutissimè salvam atque incolumen tueatur, atque
omnia, quæ hominis, quæ Christiani, quæ Principis vota esse
possunt, cumulatissimè eidem concedat. Jenæ Cal. Januarii
Anni ineuntis 634. cujus decursum felicissimum bonis omni-
bus animitus adprecatur

Cels. Vestræ

Subjectiss.

Joh. Gerhard D.

Ad Autorem.

Tot cum *Judicio* legere, & *disponere*, quot Tu
Libro uno *exponis* Magne Gerharde Libros,
Humani non est Animi labor ille, sed ille
Divini labor est maximus Ingenii.
Quod si, non fuit; aut Simile haud opus esse futurum,
Dixero, dum stetit, aut stabit hoc Orbis opus;
Dixero quod res est, & dixero, Te tamen Unum
Autborem tanti Magne Gerharde Libri.

Caspar Facius *Consiliarius*
Saxonicus.

SCHEMATISMUS LIB. I. CONFESS. CA- THOLIC.

Preamium. p. 1.

CAP. I. de utilitate ex hoc scripto expectanda: p. 2.

Prima est, veritatis confirmatio. ead.

2. Vana gloriatiois confutatio, utpote

Primò, de Romana Ecclesia infallibilitate. 8.

Secundò, de negata nostræ Ecclesiæ veritate. ead.

Tertiò, de omnimoda Ecclesiæ Rom. unitate. ead.

3. audaciæ facti retorsio. 9

4. hæreses declinatio. ead.

5. accusationis de novitate depulsio. ead.

6. ad *πολυεχοντων* Pontificiorum questionem responso: ead.

CAP. II. de Pontificiis quibusdam exceptionibus. 10

1. quòd Scriptores illi se & sua scripta Ecclesiæ iudicio subjecerint. ead.

2. quòd Pontificiis hypothesein aliquam cum Protestantib. communem amplectentes bonam foveant intentionem. 15

3. quòd testes adducti sint pauci & obscuri. 16

CAP. III. de quibusdam Scriptoribus, quorū testimonia adducuntur. p. ead. & quidem primò de iis, qui vixerunt ante reformationem.

1. de Gregorio magno. ead.

2. de Bernhardo. ead.

3. de Glossa ordinaria. 17

4. de Joachimo Abbate. ead.

5. de Platina. 18

Secundò, de iis, qui vixerunt post reformationem,

1. de Autore libri, cujus titulus *Onus Ecclesiæ*. 18.

2. de Erasmo Roterodamo. 19

3. de Beato Rhenano. 20

4. de Ludovico Vive. ead.

5. de Georgio Cassandro. 21

6. de Johanne Fero. 23

7. de Johanne Aventino. ead.

8. de Cornelio Agrippa. 25

9. de Andrea Fricio Modrevio. 25

10. de Georgio Wicelio. 26

Deniq; de dissensionibus Adversariorum. ead.

Confessionis Catholicæ liber 1. 28

Part. prior, de principio & mediis religionis veteris Catholicæ. ead.

Cap. 2. de Scriptura sacra perfectione. ead.

Thesis, ead.

Antithesis. ead.

Antithesis. 29

Nostræ sententiæ confirmatio. ead.

Eidem suffragantur. 1. Gregorius Episcopus Rom. 30

2. Bernhardus. ead.

3. Jus Canonicum. 32

4. Scholastici. ead.

5. Qui vel Scholasticorum tempore, vel post Scholasticorum tempora usq; ad B. Lutherum vixerunt. 33

6. Qui vel Lutheri tempore, vel post Lutheri tempora usq; ad nostram ætatem vixerunt. 35.

Exceptiones Adversariorum ad nostra argumenta. 44

1. ad locum 2. Tim. 3. v. 15. ead.

d. 2. ad

2. ad locum Job. 20. v. 31.	46	Decimo septimo, quod due in Christo voluntates & operationes	ead.
3. ad locum Ps. 19. v. 8.	ead.	Decimo octavo, quod detur peccatum originis	ead.
4. ad locum Gal. 1. v. 8.	ead.		ead.
5. ad locum Apoc. 22. v. 18.	47	Decimo nono, quod Baptismus non sit iterandus	ead.
Argum. Adversariorum	ead.		
1. Multi libri Canonici perierunt	ead.	Vigesimo, quod in Baptismo pronunciari debeant haec verba, Ego baptizo te in nomine Patris &c.	66
2. Apostoli non scripserunt ex Dei mandato	ead.	Vigesimo primo, quod B. Maria sit vocanda	67
3. Multa necessaria non continentur in Scripturis, utpote, primo, quale remedium fermina in Vet. Test. habuerint contra peccatum originis.	ead.	Vigesimo secundo, quod dies Dominica loco Sabbati celebranda	ead.
Secundo, quale remedium habuerint parvuli ante institutam Circumcisionem.	48	Vigesimo tertio, quod comedi possit sanguis avium & animalium suffocatorum.	68
Tertio, quale remedium habuerint masculi ante octavum diem mortui.	49	Vigesimo quarto, quod haec sit sola & vera Baptismi forma, Ego te baptizo in nomine Patris &c.	ead.
Quarto, quomodo salvati fuerint gentiles extra Israeliticam Ecclesiam	50	Vigesimo quinto, qui instituerit Exorcismum	69.
Quinto, quod extant libri aliqui verè divini	ead.	Vigesimo sexto, unde originem traxerit usus dimittendi reos in paschate	ead.
Sexto, quae sit illa Scriptura divina	51	Vigesimo septimo, quod in fœderis sanctione mixta fuerit aqua cum sanguine Testamenti	70
Septimo, quod illi libri, quos in manibus habemus, sint libri sacri	ead.	Vigesimo octavo, qualis fuerit pugna Angeli & Diaboli de corpore Moysi.	72
Octavo, quis cuiusque Canonici libri autor	57.	Vigesimo nono, quod dicenda sint tres personae in Trinitate	73
Nono, quod pascha die Dominico celebrandum	58.	Trigesimo, quis sit determinatus Sacramentorum numerus	ead.
Decimo, quod parvuli baptizandi	59	CAP. II. de norma & regula controversiarum fidei in Ecclesia	ead.
Undecimo, qui sit verus Scriptura sensus	60	Thesis.	ead.
Duodecimo, quod tres personae in divinis per relationes proprietates distinguantur	61	Antithesis.	74
Decimo tertio, quod Judaei crediderint immortalitatem animarum, resurrectionem corporum, extremum iudicium &c	ead.	Nostra sententia confirmatio	75
Decimo quarto, quod Maria virgo manserit	ead.	Eidem suffragatur. 1. quod agnoscunt, Scripturam de necessariis ad salutem nos plenè instruere	77
Decimo quinto, quod Symbolum fidei ab Apostolis factum.	64		
Decimo sexto, quod Spiritus S. procedat à Filio.	65		

2. Scripturam esse unicam & perfectam fidei regulam ead.
3. omnia dogmata in Ecclesia ad Scripturam amissim esse exigenda ead.
4. Scripturam sacram esse canonem ac regulam fidei & vite aeternae 79
5. quod non consentiunt, quid per verbum exapm intelligendum 82
6. quod tales ponunt regule proprietates, quae soli Scriptura conveniunt 83
- Exceptio Adversariorum, Scripturam esse quidem fidei regulam, sed partialem ead.
- Argument. Adversar. Si scriptura praecipuum finis esset, ut sit regula fidei, continere deberet omnia & sola illa, quae ex se ad fidem pertinent. 84
- CAP. III. de iudice contraversiarum in Ecclesia 85
- Thesis. ead.
- Antithesis. ead.
- Antithesis. 86
- Nostra sententia confirmatio 87
- Eidem suffragatur. 1. quod quidam iudicarias partes Scriptura deferunt. ead.
2. quod Christum in verbo suo scripto ad nos loquentem iudicem constituunt 89
3. quod Scripturam agnoscunt esse verbum & vocem Dei, iudicii supremi & infallibilis 90.
4. eandem esse normam, juxta quam ministerialis iudex in fidei controversiis judicare debet ead.
- Argument. Advers. 1. Scriptura S. est litera muta & mortua ead.
1. Scriptura varios sensus recipit, nec potest dicere, quoniam sit verus sensus 91
3. Iudex debet videri & audiri ab utraque litigantium parte, debet habere auctoritatem coactivam ead.
4. Scriptura est tantum testis mutus, lex & edictum, cui interpretatione opus est p. 91.
- CAP. IV. de doctrina in Rom. Ecclesia corruptioris ead.
- Thesis. 93
- Antithesis. ead.
- Antithesis 94
- Nostra sententia confirmatio ead.
- Eidem suffragatur. 1. quod quidam ante tempora Lutheri falsi sunt, doctrinam Rom. Ecclesiae fuisse corruptam & reformatione indiguissae 95
2. quod quidam, cum Lutheri virgines tunc post Lutheri tempora falsi sunt, doctrinam & cultum Roman. Ecclesiae fuisse corruptum & reformatione indiguissae. p. 110. ut pote
- Primo, imperatores, Reges, Principes & Status Romani Imperii ead.
- Secundo, Pontifices, Cardinales & Episcopi 115.
- Tertio, Theologi, politici & Historici 120
3. quod longe plurimi de corruptelis morum publice in Ecclesia Roman. grassantibus conquesti fuerunt, 129. Ejusmodi querela sunt, vel generales 130
- vel speciales, utpote, 1. de dispensationibus Pontificum etiam contra Conciliorum decreta 145
2. de impunitis Ecclesiasticarum personarum delictis ead.
3. de concubinato permisso 146
4. de lupanaribus permisso ead.
5. de asylis institutis ead.
4. quod superioribus seculis multi & voce & scriptis testati sint, Pont. Rom. esse Antichristum ead.
5. quod

5. quòd agnoscere coguntur, ante Lutheri tempo-
ra supinum lectionis Scripturarum negle-
ctum non solum apud Laicos, sed etiam a-
pud Clericos viguisse. ead.
- CAP. V. de reformationis prædictione. 147
- CAP. VI. de reformationis organo 154
- CAP. VII. de reformationis occasione. 162
- Ubi nostra sententia suffragatur, quòd agno-
sunt, reformationi occasionem dedisse,
1. corruptelas doctrinae. 163
2. immodica Indulgentiarum Papalium præ-
conia, 165
3. immoderata Papalis potestatis præconia, 172
- ejusdemq; abusus, 172
4. corruptelas morum publicè in Ecclesia grafs-
santes. ead.
5. Propugnatorum Sedis Romanae pertina-
ciam emendationem protervè respuentem. 175.
6. quòd nemo eorum, qui primi contra Luthe-
rum scripserunt, ipsi objecerit, quòd ex mera
invidia & ambitione controversiam illam
moverit. ead.
7. quòd quidam fatentur, Lutherum hanc
causam incepisse in Dei nomine. ead.
8. inscitiam & barbariem eorum, qui docendi
munere præfecti fuerunt, reformationi oc-
casionem dedisse. ead.
- CAP. VIII. de elogio veritatis Confessioni
Ecclesia nostra Evangelica attributo. 176
- Suffragatur nostra doctrina & Ecclesia, quòd
quidam agnoscunt, 1. doctrinam nostram
Scriptura S. esse conformem. ead.
2. nostram doctrinam promovere Dei glo-
riam. 182
3. doctrinam nostram in agone mortis præbere
solidam consolationem. 184
4. præcipua fidei Christiana capita purè & in-
tegre in Ecclesiis nostris doceri, nosq; in Ec-
clesia Catholica gremio contineri. 185
5. Propriam hæreses definitionem nobis non
competere. 188
6. Deniq; huc referri potest, quòd B. Lutherus
Pontificii passim opponit propriam Confes-
sionem tum verbis claris & perspicuis propo-
sitam. 188. tum facto ipso expressam. 189
- CAP. IX. de mediis, per quæ religio nostra pro-
pagatur. 191
- Pars posterior lib. 1. de principio & mediis reli-
gionis Pontificiae sive Romano-Catholicae.
193.
- CAP. I. De primo & summo religionis Pontifi-
cia Principio. ead.
- Pontificio Romani infallibilitatem esse primum
& summum religionis Pontificiae princi-
pium, probatur,
1. ex ultima reliquorum principiorum, ex qui-
bus disputant, in hoc ipsum tanquam pri-
mum & summum resolutione. ead.
2. ex diserta ipsorummet confessione. 203. ubi
afferuntur testimonia.
1. Pontificum. ead.
2. Canonistarum. 204
3. recentiorum Scriptorum. 205
- CAP. II. De Pontificii Rom. fallibilitate. 209.
- Thesis. ead.
- Antithesis. ead.
- Antithesis. 210
- Nostra sententia confirmatio. ead.
- Eidem suffragatur. 1. quòd quidam concedunt,
Pontificem in rebus fidei errare ac hæreti-
cum fieri posse. 211
- Exceptiones Adversariorum. Primo, Pontifi-
cem errare posse, ut personam privatam,
non autem ut Pontificem; posse fieri hæreti-
cum, non autem in fidei judicio contra fi-
dem definire. 222
- Secundo, Papam in hæresin prolapsam non amo-
plius esse Papam. 223
2. quòd.

2. quod eximp. testentur, multos Pontifices
in reb. fidei errasse. p. ead. utpote
1. Clementis. 224
2. Zepherini. 225
3. Marcellini. ead.
4. Liberii. 227
5. Felici secundi. 228
6. Innocentii I. 229
7. Celestini. ead.
8. Sixti III. ead.
9. Anastasi I. 230
10. Vigili. ead.
11. Gregorii I. ead.
12. Honorii I. 231
13. Gregorii II. 232
14. Gregorii III. ead.
15. Adriani. 233
16. Nicolai I. ead.
17. Johanni XVIII. ead.
18. Gregorii VII. ead.
19. Celestini III. 235
20. Innocentii III. ead.
21. Johanni XXII. 236
22. Clementi VI. 237
23. Johanni XXIII. 238
24. Eugenio IV. ead.
25. Nicolai V. ead.
26. Innocentii VIII. ead.
27. Leonis X. 239
3. quod Pontificum decreta & rescripta invicem pugnent. ead.
4. quod tales concedunt hypotheses, ex quibus sequitur, Pontifices in rebus fidei errare posse. 245
utpote 1. in canonizatione sanctorum. ead.
2. in approbatione Ordinum. 246
3. in promulgatione Indulgentiarum. 247
4. in dispensatione in gradibus cognitionis & aliis prohibitis. 248
5. in institutione asylorum. ead.
6. disputant, an Papa hereticus deponi possit. ead.
7. quidam Pontifices à Sede Papali fuere deturbati. 250
8. concedunt, Papa resisti posse. 251
9. inter causas, ob quas Concilia celebrari solent, numerant etiam suspicionem hereseos in Rom. Pontifice. 252
10. concedunt, Papam in definiendo debere adhibere media humana & ordinaria. ead.
11. definitiones de fide precipue pendere ex traditione Apostolica & consensu Ecclesiarum. 253
12. Pontifices errare posse in promissis pag. ead.
13. Pontificem ut personam privatam errare posse. 254
14. Pontificem errare posse in temporalibus. 256.
15. Pontifici decreta non esse verbo Dei equiparanda. ead.
16. Pontificem non posse esse certam veritutine fidei, se habere Spiritum sanctum. 257.
17. Papa ipse quandoque dubitat, an Decretales, quæ allegantur, sint vera & genuina. ead.
5. quod frigide & oscitanter Paparum errores excusant, p. ead. utpote
Primo, negando publica probatorum Scriptorum testimonia. ead.
Secundo, respondendo, illos, qui errasse memorantur, non fuisse veros Pontifices. 259.
Tertio, illos errasse in questionibus facti, non autem in questionibus fidei. ead.
Quarto, illos non definivisse aliquid contra fidem, sed suarum tantum sententiam, ut prius Doctores exposuissent. 261

Quintò, Pontifices tantum exemplo errasse,
non autem doctrinā 262

Sextò, licuisse ita sentire, cum nondum ab Ec-
clesia fuerit certi aliquid definitum 263

Septimò, Pontifices ex ignorantia errasse
ead.

6. quòd ipsi Pontifices sibi derogant requisita
ad infallibilitatem supremi iudicii omnino
necessaria 264

7. quòd inter se nondum conveniunt, quousq;
infallibilitas illa Pontifici se extendat
266.

8. quòd infallibilitatem Pontifici non audent
referre inter articulos fidei, nec infallibili-
tati ejus negationem inter haereses damna-
tas 269

9. quòd in probanda Pontifici infallibilitate
deficiunt 270

Nam primò, non possunt asserre pro ea stabi-
lienda evidens aliquod Scriptura dictum,
nec universalis alicujus Concilii decretum
ead.

Secundò, fatentur, hypothesein illius infallibili-
tatis, quòd Pontifex sit Petri successor, non
extare in sacris literis ead.

Tertiò, petunt in probanda illa infallibilitate
principium 271

Quartò, probant eam ex ipsorummet Pontifi-
cum testimoniis 272

10. quòd sateri coguntur, quosdam Pontifices
fuisse & humanarum & divinarum litera-
rum ignaros ead.

11. Pontifices posse in crimen Simoniam incide-
re, & ipso actu quosdam Simoniacos fuisse
273.

12. multos Pontifices vitam manifestè flagitio-
sam egisse, quin & quosdam Diabolicis ar-
tibus operam navasse 275

Exceptiones Adversariorum 283

1. ad argumentum ab exemplo Aaronis du-
ctum resp. ead.

Primò, Aaronem non fuisse summum Pontifi-
cem 284

Secundò, Aaronem non errasse in definiendo
ead.

2. ad argumentum ab exemplo Uria resp. illum
in facto, non in doctrina errasse. 285

Argumenta Adversariorum 286

1. Luc. 22. v. 31. Christus rogavit pro Petro, ne
deficeret ejus fides, ac proinde ne Successores
ejus in fide Rom. errarent ead.

2. Matth. 16. v. 18. Petrus Ecclesiae fundamen-
tum dicitur, ac proinde etiam quilibet ejus
Successor est Ecclesiae fundamentum, utiqua
ergò infallibilis 290

3. Joh. 21. v. 17. Pont. Rom. institutus est Pastor
& Doctor totius Ecclesiae. Ergò non potest
errare 299

4. Ex. 28. Jubeat Dominus in Rationali Ponti-
fici poni doctrinam & veritatem. Deut. 17.
remittit populum ad summum Sacerdo-
tem. Si hoc convenit Sacerdotio Aaronico,
multò magis Christiano 302

5. Si Pontifices possent errare, nullum esset in
Ecclesia efficax remedium contra haereses
305.

6. Cyprianus Episc. ss. asserit, quòd ad Roma-
nos perfidia non possit habere accessum
306.

CAP. III. de summo & authentico Papa judi-
cio ead.

Thesis 307

Antithesis ead.

Nostre sententiae confirmatio 308

Eidem suffragatur, quòd quidam fatentur,
1. Pontificem posse errare 309

2. Concilium esse supra Papam ead.

3. Pa-

3. Papam non esse semper paratum ac prom-
tum ad definiendas fidei controversias ead.
4. Papam non semper posse adiri, ac sententiam
ejus rogari 310
5. summum & authenticum judicem debere
esse instructum potestate coercitiva 312
6. quod de summo & authentico Pontificis
Romani judicio nondum conveniunt.
ead.
7. quod agnoscere coguntur, interpretationes
Scripturae à Pontificibus adductas, quan-
doque esse peregrinas & minus congruas.
315.
8. Papam in notorio crimine constitutum non
posse esse judicem 320
9. Pontifici in quibusdam obedientiam posse
denegari ead.
10. quod refugiunt dicere, fidem nostram ulti-
mā analysi in judicium Rom. Pontificis re-
solvitur ead.
11. quod agnoscere coguntur, Pontificem in
definiendo quandoque non adhibere debi-
tam diligentiam & media necessaria
321.
- Argum. Adversariorum 322
1. ex Ver. Test. ead.
2. Exod. 17. Moses sedebat tanquam caput &
Princeps illius Ecclesiae, & ad omnia dubia
circa legem Dei exorta respondebat. Ergo
judicium de rebus fidei pertinet ad Pontifi-
ces ead.
3. Deut. 17. remittuntur homines ad judicium
summi Sacerdotis 323
3. Eccl. 12. Verba sapientum sunt sicut stimu-
li &c. ead.
4. Hagg. 2. Interroga Sacerdotes legem 324
5. Mal. 2. Labia Sacerdotum custodiens scien-
tiam ead.
6. 2. Paral. 19. Ubi est questio de lege, de ma-
dato &c. ostendite fratribus vestris 326
2. ex Nov. Test. ead.
1. Matth. 16. Tibi dabo claves regni caelorum
ead.
2. Matth. 18. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi
velut Ethnicus & publicanus 329
3. Matth. 23. Super cathedram Moysi sedent
Scribae & Pharisei 330
4. Job. 21. Passe oves meas 332
5. Luc. 22. Rogavi pro te, ne deficiat fides tua
ead.
6. Act. 15. Petrus in Concilio primus omnium
locutus 334
7. Gal. 2. Ecclesia non credidisset Paulo, nisi
ejus Evangelium à Petro fuisset confirma-
tum ead.
8. 1. Cor. 12. Non omnibus datur Spiritus inter-
pretandi Scripturas 336
9. 1. Johan. 4. Probate Spiritum, an ex Deo sint
ead.
- CAP. IV. de Scriptura sacra apud Pontificios
estimata 337
- Contra Scripturam auctoritatem ac majestatem.
1. Apocryphos quosdam V.T. libros habent
pro Canonicis 338
2. Hebraicam Vet. & Graecam N.T. versionem
statuunt esse corruptam ead.
3. Vulgatam versionem statuunt esse authen-
ticam 339
4. Laicos à lectione Scripturae arcent pag-
ead.
5. Scripturam in fidei articulis negant esse per-
spicuum ead.
6. Negant, Scripturam sensum ex ipsa Scriptu-
ra exiri posse, ab Ecclesia autem Rom. cum
petendum esse asserunt ead.
7. Negant, Scripturam sacram esse perfectam
ead.
8. Statuunt, traditiones pari pietatis affectu
cum scripto Dei verbo acceptandas esse
ead.

9. Statuunt, auctoritatem Scripturæ pendere ab auctoritate Ecclesiæ. 340
10. Negant, Scripturam sacram esse unicam ac perfectam normam, juxta quam de controversiis fidei judicandum. ead.
11. Negant, Spiritum S. per Scripturam judicare posse. ead.
12. Verbum Dei habent pro medio tantum theoretico. ead.
13. Variis convitiis Scripturæ majestatem labefaciunt. ead.
14. Peregrini & à mente Spiritus sancti ac verbis Scripturæ alienis expositionibus eam ad præconceptas opiniones detorquent. 347.

Accedis ad hanc erga divinas cælesti veritatis tabulas irreverentiam.

1. quod in Scripturæ evolvendis non adhibeant debitam diligentiam. 345
 2. quod in certamen de controversiis fidei ex sola Scriptura dijudicandis nobiscum descendere verentur. 349
- CAP. V. de traditionibus ὑπερέφους. ead.
- Thesis. ead.
- Antithesis. 352
- Nostre sententiæ confirmatio. 353

- Eidem suffragatur. 1. quod quidam perfectionem Scripturæ nobiscum agnoscunt. ead.
2. quod quidam agnoscunt, in fidei articulis scripto Dei verbo unice inherendum, non autem ad traditiones confugiendum esse. 354.
3. traditiones illas ὑπερέφους asserre aliquod Ecclesiæ incommodum. 355
4. traditiones non posse scripto Dei verbo exequari. 356.
5. quod multi conqueruntur, Ecclesiam copiâ & varietate inutilium, imò noxiarum traditionum gravari. ead.

6. quod nondum inter se conveniunt de traditionibus ὑπερέφους & earum auctoritate. 363
- Nam primo, quidam Scripturæ primum, traditioni proximum, ac proinde inferiorem locum tribuunt. ead.

Quidam æqualem auctoritatem verbo Dei scripto & non scripto tribuunt. 364

Quidam videntur primum locum traditionibus, proximum Scripturæ tribuere. ead.

Secundo, quæ pro traditionibus ὑπερέφους quidam venditant, illa vel ipsimet, vel alii ex Scripturis probant, vel probare tantum nituntur. 367

3. quidam traditiones Judæi usitatas fuisse asserunt, quidam negant. 370

4. quedam inter traditiones à Pontificiis quibusdam numerantur, quæ ab aliis repudiantur. ead.

5. quidam maximam Evangelii partem traditione ad nos pervenisse asserant, quidam negant. 371

6. quidam in Episcoporum tantum potestate traditiones collocant, quidam illis populos addunt. ead.

7. quod quasdam traditiones, quæ pro Apostolicis & Ecclesiasticis veteribus fuere habitæ, ipsi Pontificii non observent, nec recipiant. ead.

8. quod agnoscunt, traditiones nisi lubrico & incerto fundamento. 374

9. traditionum nomen quibusdam in Ecclesia jam olim imposuisse, ac hæreticos ad traditionem provocasse, in errorem per illas abductos. 375

10. ea, quæ in superstitionem versa sunt, posse abrogari. 376

11. traditionum necessitatem ex Judaismo descendere. ead.

12. quosdam ex veteribus traditiones ὑπερέφους repudiare. ead.

Argum.

LIB. I CONFESS. CATHOL.

<i>Argum. Adversariorum</i> 1. Job. 16. v. 12. Multa habeo vobis dicere, sed non potestis ea portare.	377	<i>bus ab hæreticis esse corruptos.</i>	405
2. Job. 21. v. 25. Sunt autem alia multa, que fecit Jesus.	380	5. Quod tales concedunt hypothesen, quibus Canonum Apostolicorum auctoritas non mediocriter labefactatur.	407
3. 1. Cor. 11. v. 34. Cetera, cum venero, disponam.	381	CAP. VII. de Constitutionibus Apostolorum.	409
4. 1. Cor. 15. v. 3. Tradidi vobis, quod accepi à Domino.	382	Thesis.	ead.
5. 2. Thess. 2. v. 15. Tenete Traditiones.	ead.	"Enthsis.	ead.
6. 1. Tim. 6. v. 20. Depositum custodi.	384	Antithesis.	ead.
7. Hæreticorum proprium est, ad solas Scripturas provocare & Traditiones rejicere.	385	Nostre sententiæ confirmatio.	410
8. Nulla unquam hæresis ex sola Scriptura sufficienter refutari potuit.	386	Eidem suffragatur, 1. quod quidam Constitutiones has inter Apocrypha referunt.	412
9. Mysterium Trinitatis non potest ex solis Scripturis probari.	387	2. Quod quedam in his Constitutionibus habentur, quæ nec ipsi Pontificii approbant.	414
10. Non decet, ut mysteria in Scripturis, quæ toti mundo leguntur, explicentur.	388	3. Quod agnoscunt, Constitutiones illas esse corruptas ac depravatas.	415
11. Doctrina puritas commodissime per traditiones conservatur.	391	CAP. VIII. de Liturgiis Apostolorum.	416
12. Mores omnium gentium & Rerum public. profanarum approbant leges non scriptas.	392	Thesis.	ead.
13. Patres sæpius provocant ad traditiones.	ead.	"Enthsis.	ead.
CAP. VI. De Canonibus Apostolorum.	394	Antithesis.	ead.
Thesis.	ead.	Nostre sententiæ confirmatio.	418
"Enthsis.	ead.	Eidem suffragatur, 1. de Liturgia Jacobi,	
Antithesis.	ead.	1. Quod Pontificii agnoscere coguntur, quedam in hac Liturgia extare, quæ tempore Apostolorum nondum fuere in Ecclesia nota, vel recepta.	419
Nostre sententiæ confirmatio.	396	2. Quod quedam huic Liturgie insunt, quæ ipsi Pontificii probare non possunt.	420
Eidem suffragatur 1. quod quidam Canones hosce inter Apocrypha referunt.	398	3. Quod fatentur, Liturgiam hanc quibusdam additis esse mutatam.	ead.
2. Quod quedam insunt istis Canonibus, quæ nec ab ipsis Pontificiis approbantur, vel observantur.	400	<i>Argum. Advers. pro Liturgia Jacobi ex Synodo Constantinopolitana VI. Trullanâ.</i>	421
3. Quod de numero, autore & auctoritate horum canonum non consentiunt.	ead.	2. De Liturgia Petri.	ead.
4. Quod agnoscunt, quosdam ex his canonibus		1. Quod quidam Pontificiorum eam prætermittunt.	ead.
		2. Quod Petrus solâ Oratione Dominicâ in consecratione usus.	ead.
		3. Quod non est in tota Ecclesia recepta.	ead.
		4. Quod	

4. quòd fatentur eam mutata.	422	Argum. Advers. ex Isidoro Hispalensi, Concilio	
III. de Liturgia Marci.	ead.	Vasensi & Ruffino.	ead.
1. quòd contineat quaedam Apostolorum temporibus nondum nota.	423	Thesis specialis 1. de prima Clementis Epistola.	438.
2. quòd Bellarm. & Baronius eam non adducant.	ead.	"Extoris.	ead.
3. quòd in ea negatur, animas fidelium ante diem iudicii frui visione Dei.	ead.	Antithesis.	439
IV. de Liturgia Matthaei.	ead.	Nostre sententiae confirmatio.	ead.
1. quòd contineat quaedam temporibus Apostolorum ignota.	ead.	Eidem suffragatur. 1. quòd quidam de autoritate huius Epistola dubitant.	440
2. quòd Bellarm. & Baronius eam praetermittant.	ead.	2. quòd in hac Epistola quaedam occurrunt, quae non possunt probari Pontificiis.	442
V. de libro Abdia & libro de passione S. Andree.	ead.	Argum. Advers. ex Ruffino.	443
		Thesis specialis 2. de secunda Clementis Epistola.	ead.
		Antithesis.	ead.
		Nostre sententiae confirmatio.	444
Contra priorem urgetur.		Eidem suffragatur. 1. quòd Clementis Epistolas in genere quidam pro Apocryphis habent.	ead.
1. quòd quidam agnoscunt librum Abdia esse Apocryphum.	425	2. quòd eam Historica veritati refragari agnoscunt.	445
2. quòd quaedam in hiis libris continentur, quae non probantur Pontificiis.	426	Thesis specialis 3. de tertia Clementis Epistola.	ead.
Contra posteriorem.		Antithesis.	ead.
1. quòd quidam hunc librum inter Apocrypha referunt.	428	Nostre sententiae confirmatio.	ead.
2. quòd in hoc libro quaedam continentur, quae Pontificiis probari non possunt.	429	Eidem suffragatur. 1. quòd quidam de omnibus Clementis Epistolis dubitant.	ead.
CAP. IX. de Epistolis Decretalibus Pontificum.	430	2. quòd quaedam contineant seculo isti ignota.	ead.
Thesis generalis.	ead.		
"Extoris.	ead.	3. quòd pleraque, quae in hac Epistola leguntur, occurrant in libris Recognitionum Clementis.	ead.
Antithesis.	ead.	4. quòd à studioso quodam Clementis potius, quàm à Clemente videatur scripta.	446
Nostre sententiae confirmatio.	431	Thesis specialis 4. de quarta Clementis Epistola.	ead.
Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt, 1. has Epistolas esse supposititias.	433	Antithesis.	ead.
2. aliquos errores & corruptelas in hac Epistolas irrepisse.	435	Nostre sententiae confirmatio.	ead.
3. quasdam Decretales à posterioribus in Sede Romana Successoribus esse refutatas.	436	Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt, hanc Epistolam esse supposititiam.	447
4. quòd tales concedere coguntur hypotheses, quae novitatem Decretalium Epistolarum arguant.	437		

<i>Thesis specialis 5. de quinta Clementis Epistola.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. Antonius Contius.</i>	413
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod hac Evaristi Decreta temporis statui non conveniunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod consensum parentum in nuptiis liberorum Evaristus statuit necessarium.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur quidam Scriptores Pontificii.</i>	<i>ead.</i>	<i>4. quod primam Clementis Epistolam adducit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 6. de prima Anacleti Epistola.</i>	448.	<i>Thesis specialis 10. de tribus Epistolis Alexandri I.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	449	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod Epiphanius nullius Anacleti post Clementem meminit.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam Epistolas has Apocryphas esse agnoscunt.</i>	454
<i>2. quod ex 1. Epist. Clementis multa adducit.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod in illis citatur prima Epistola Clementis.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. quod eandem Clementis Epistolam ex Graeco conversam statuunt.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Caranza nihil ex illis collegerit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 7. de secunda Anacleti Epistola.</i>	450	<i>4. quod Historica veritati repugnent.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 11. de duabus Epistolis Sixti I.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. Antonius Contius.</i>	451	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quorquot auctoritatem Epistolarum Decretalium in genere & Anacleti in specie indubium vocant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod Historica veritati repugnent.</i>	455
<i>Thesis specialis 8. de tertia Anacleti Epistola.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod Salomon Ecclesiastici autor in eis statuitur.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 12. de Epistola Telephori.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam omnes Anacleti Epistolas Apocryphas esse agnoscunt.</i>	452	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quod quidam primam Clementis repudiant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod a quibusdam repudiatur.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. quod eandem Clementis Epistolam ex Graeco conversam agnoscant.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod jejunia per septem hebdomadas servanda esse docet.</i>	<i>ead.</i>
<i>4. quod expositionem vocis Cephas per caput repudiant.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Historica veritati repugnat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 9. de Epistolis Evaristi.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 13. de duabus Epistolis Hygini.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>		

SCHEMATISMUS

<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	456	<i>Eidem suffragatur. 1. quod repugnent Historie.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur, 1. quod Hyginus in eū dicitur primus instituisse gradus Ordinum.</i>		<i>2. quod corruptas esse agnoscant.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Thesis specialis 19. de duabus Epistolis Zephyri.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. Quod Hyginus dicitur gradus distribuisse.</i>		<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	460
<i>3. Quod Historica veritati repugnent.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod in causa Episcopi</i>	
<i>Thesis specialis 14. de quatuor Epistolis Pii I.</i>		<i>72. requirunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>2. quod septuaginta Canones Apostolicos numerant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Historia repugnant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	457	<i>Thesis specialis 20. de duabus Epistolis Calixti.</i>	
<i>Eidem suffragatur. 1. quod non audent affirmare, esse indubitatas.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>2. Quod Historica veritati repugnant.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. Quod librum Hermæ Apocryphum esse agnoscunt.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	461
<i>Thesis specialis 15. de Epistola Aniceti.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod in illis Calixtus</i>	
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>jejunium quatuor temporum instituit.</i>	
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>ead.</i>	
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam eam repudiānt.</i>	458	<i>2. quod de earum autoritate dubitant.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. Quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Gratiani emendatores eam rejecerunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 16. de duabus Epistolis Soteris.</i>		<i>4. quod Episcoporum translationem soli Roman. Pontifici tribuunt.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>		<i>Thesis specialis 21. de Epistola Urbani.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	462
<i>Eidem suffragatur, quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur. 1. quod de ejus autore dubitant.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 17. de Epistola Eleutherii.</i>	<i>ead.</i>	<i>2. quod Historia repugnat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>3. quod Urbanus in ea Sacramentum Confirmationis instituit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>4. quod Baronius eam prætermittit.</i>	463
<i>Eidem suffragatur. 1. quod quidam eam repudiānt.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 22. de duabus Epistolis Pontiani.</i>	<i>ead.</i>
<i>2. quod quedam continet, quæ Pontificis non probantur.</i>	459	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>3. quod agnoscunt, eam esse corruptam.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 18. de duabus Epistolis Victorii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quæ in genere de Epistolis Decretalibus dicta.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 23. de Epistola Anteri.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antio.</i>	

<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur, quæ in genere de Decretalibus dicta.</i>	464	<i>Eidem suffragatur. 1. quod Bellarm. de ea dubitat.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 24. de tribus Epistolis Fabiani.</i>	<i>ead.</i>	2. quod quadam continet cum praxi Papali pugnancia.	463
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	3. quod Historia repugnat.	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 27. de duabus Epistolis Stephani.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod Baronius agnoscit primam esse spuriam.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
2. quod Binnius agnoscit eam esse corruptam.	465	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
3. quod Bellarminus quosdam idem statuere agnoscit.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod prior nullo, nisi corpore integros ad Ordines admittit.</i>	<i>ead.</i>
4. quod in secunda ovibus conceditur, pastorem errantem reprehendere.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 28. de duobus Epistolis Sixti II.</i>	<i>ead.</i>
5. quod à quibusdam ut Apocrypha rejicitur.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
6. quod pro sola hæresi Episcopum deponendum dicit.	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	469
7. quod omnia in Decretis Sixti III. habentur, quæ in tertia proponuntur.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>
8. quod Historia repugnat.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 29. de duabus Epistolis Dionysii.</i>	<i>ead.</i>
9. quod tribus vicibus in anno communicandum statuit.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 25. de duabus Epistolis Cornelii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod distinctionem Parochiarum contra Historia veritatem Dionysio tribuit.</i>	<i>ead.</i>
<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	466	<i>Thesis specialis 30. de tribus Epistolis Felicis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quod prima Epistola asserit, corpora Petri & Pauli à Cornelio è catatumbis sublata.</i>	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
2. quod Binnius eam agnoscit esse corruptam.	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	470
3. quod Baronius de ea dubitat.	<i>ead.</i>	<i>Eidem suffragatur, quod utraq; Historia repugnet.</i>	<i>ead.</i>
4. quod Historia utraq; Epistola repugnat.	<i>ead.</i>	<i>Thesis specialis 31. de duabus Epistolis Eutychiani.</i>	<i>ead.</i>
5. quod posterior Episcopis prohibet, oblatum iuramentum prestare.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
<i>Thesis specialis 26. de Epistola Lucii.</i>	<i>ead.</i>	<i>Nostre sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>
		<i>Eidem suffragatur. 1. quod oblationem leguminum statuit, contra Apostolorum Canonum.</i>	471
		2. quod prior pugnat cum Historia.	<i>ead.</i>

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

<i>Thesis specialis 32. de Epistola Gaii.</i>	<i>ead.</i>	2. quòd Historie repugnat.	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	3. quòd continet quedam, que non probantur Pontificiis.	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	CAP. X. de Conciliis.	<i>ead.</i>
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd continet ea, que Pontificiis non probantur.</i>	<i>ead.</i>	<i>Thesis.</i>	476
2. quòd quedam continet, que extant in Epistola Azaperi.	<i>ead.</i>	<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>
3. quòd multa ex Epistola Leonis I. describit.	<i>ead.</i>	<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	478
<i>ead.</i>		<i>Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscant.</i>	
<i>Thesis specialis 33. de duabus Epistolis Marcel- lini.</i>	<i>ead.</i>	1. unius etiam privati hominis sententiam	
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	Scriptura sacra conformem preferendam	
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	esse Decreto Concilii Scriptura minus	
<i>Eidem suffragatur, quòd Baronius secunda non meminit.</i>	472	conformi.	479
<i>Thesis specialis 34. de duabus Epistolis Mar- celli.</i>	<i>ead.</i>	2. Concilia posse errare & de facto quedam	
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	errasse.	<i>ead.</i>
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	3. Scripturam sacram esse normam juxta	
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd Bellarm. de prima dubitat.</i>	<i>ead.</i>	quam Conciliorum Decreta & formari &	
2. quòd Baronius & Binnius secundam agnos- cunt esse corruptam.	<i>ead.</i>	judicari debeant.	482
3. quòd utraq. repugnat Historie.	473	4. Conciliorum veterum auctoritatem poste- rioribus esse preferendam.	484
<i>Thesis specialis 35. de trib. Epistol. Eusebii.</i>	<i>ead.</i>	5. Concilium legitimum errare posse in iis, que non legitime agit.	<i>ead.</i>
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	6. ex Concilio Apostolorum Hierosolymitano	
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	Concilia alia formam suam sumere debe- re.	485
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd secunda concedit, Pastorem errantem ab ovibus posse repre- bendi,</i>	474	7. Concilia tam generalia, quam Provincia- lia errare posse, nisi à Pontifice confirmen- tur.	488
2. quòd Bellarm. de tertia dubitat.	<i>ead.</i>	8. Concilia posse errare in questionibus facti.	490.
3. quòd continet quedam, que non proban- tur Pontificiis.	<i>ead.</i>	9. quòd in questione de infallibilitate Conci- liorum invicem dissentiant.	<i>ead.</i>
4. quòd Antonius August. quedam in ea im- probat.	<i>ead.</i>	10. quòd exempla aliquot Conciliorum docet, Episcopos in Conciliis congregati errare posse.	492
<i>Thesis specialis 36. de Epistola Melchiadis.</i>	475	utpote, 1. Consilium Judaicum.	493
<i>Antithesis.</i>	<i>ead.</i>	2. Concilia à Cypriano instituta.	494
<i>Nostra sententia confirmatio.</i>	<i>ead.</i>	3. Consilium Eliberipam.	495
<i>Eidem suffragatur. 1. quòd Bellarm. de ea du- bitat.</i>	<i>ead.</i>	4. Consilium Nicenum I.	497
		5. Consilium Chalcedonense.	<i>ead.</i>
		6. Con-	

6. Concilium NeoCæsariense.	499	controversia componi possent.	522
7. Idem Concilium NeoCæsariense.	499	CAP. XI. de Ecclesia infallibilitate.	523
8. Concilium Laodisenum.	ead.	Thefs.	524
9. Concilium Carthaginense III.	ead.	Enchir.	ead.
10. Idem Concilium.	500	Antihæsis.	525
11. Concilium Toletanum I.	ead.	Nostre sententiæ confirmatio.	526
12. Concilium Constantinopolitanum III.	ead.	Eidem suffragatur, quod quidam agnoscunt,	
13. Concilium Nicenum I.	ead.	1. Pont. Rom. errare posse.	527
14. Concilium Wormatiense.	501	2. Ecclesiam posse errare.	528
15. Concilium Mantuanum.	ead.	3. Ecclesiam esse astrictam verbo Dei.	ead.
16. Concilium Lateranense sub Innocentio.		4. non esse credendum in Ecclesiam.	530
ead.		5. Ecclesiam Israëliticam V. Test. errare potuisse.	ead.
17. Concilium Romanum.	ead.	6. Ecclesiam particularem quamcunque, solâ Romanâ exceptâ, errare posse.	531
18. Concilium Constantiense & Basileense.	ead.	7. quod de corruptelâ doctrinæ & vite in Rom. Ecclesia publicè grassantibus multæ extent querelæ.	532
19. Concil. Lateranense sub Leone X.	ead.	8. quod quidam statuunt, tempore passionis Christi totâ visibilem Ecclesiâ errasse.	ead.
20. quod Decreta aliquot Conciliorum secum invicem pugnant.	502	9. quod in hac questione de infallibilitate Ecclesia circulum committunt.	ead.
21. quod agnoscere coguntur, non nisi ex Historia Ecclesiastica fieri posse, hoc vel illud Concilium esse à Papa confirmatum, & per consequens non potuisse errare.	505	10. quod in probanda Romana Ecclesiæ infallibilitate topicè tantum, non apodicticè disputant.	533
22. Concilia V. Test. errare potuisse.	506	11. quod agnoscunt, tempore Antichristi secularam esse penè universalem quandam apostasiam.	535
23. Conciliorum Decreta non esse sacri Scripturæ equiparanda.	508	12. Episcopos in Conciliis congregatos errare posse.	ead.
24. libros Conciliorum esse negligenter conservatos & multâ vitiositate.	510	Argum. Advers. 1. Esai. 59. v. 21. Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedens de ore tuo.	ead.
25. quod ipsimet Pontificii varia querunt effugid, quando Concilii alicujus Decretum ipsis obijcitur.	512	2. Matth. 16. v. 18. Portæ inferorum non prevalebunt adversus Ecclesiam.	537
Argum. Advers. 1. Matth. 18. v. 20. Ubi duo vel tres congregati in meo nomine &c.	ead.	3. Matth. 18. v. 17. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi velut Ethnicus &c.	ead.
2. Job. 14. v. 16. Spiritus sanctus manet cum Apostolis in æternum.	519	4. Job. 14. v. 16. Spiritus S. manet cum Apostolis in æternum, cap. 16. v. 13. docebit vos omnem veritatem.	538
3. Job. 14. v. 26. Spiritus sanctus suggeret vobis omnia, quæcunque dixerò vobis.	520		3. Eph.
4. Act. 15. v. 22. Visum est Spiritui sancto & nobis.	521		
5. Si Concilia generalia possent errare, nullum in Ecclesia esset firmum iudicium, quo			

5. Eph. 1. v. 22. cap. 4. v. 4. cap. 5. v. 23. Ecclesia est Christi corpus & Sponsa.	538	genda.	557
6. 1. Tim. 3. v. 13. Ecclesia est columna & firmamentum veritatis.	ead.	2. quod ipsimet Patrum scripta iudicio Ecclesia, hoc est, Pontifici Rom. submittant.	564.
7. Ecclesia errans non sancta, imò ne Ecclesie quidem nomen meretur.	541	3. quod agnoscunt, Patres sapientius errasse.	565.
8. Rom. 1. v. 8. Fides vestra annuntiatur in toto mundo.	ead.	4. quod ipsimet Pontificii multi, etiam praclarissimis Ecclesia veteris Doctoribus & Historicis in specie errores quosdam tribuunt, vel certè autoritatem eorum ele-	570
CAP. XII. de Ecclesia consuetudine.	542	utpote 1. Iustini Martyri.	ead.
Thesis.	ead.	2. Irenaei.	ead.
Exthesis.	ead.	3. Tertulliani.	ead.
Antithesis.	543	4. Clementis Alexandrini.	571
Nostrae sententiae confirmatio.	ead.	5. Origenis.	ead.
Eidem suffragatur, quod quidam agnoscunt,		6. Cypriani.	574
1. Ecclesiam astrictam esse ad Dei verbum.	544.	7. Dorothei.	ead.
2. quod verum & genuinum Scripturae sensum ex ipsis Scripturae verbis eruendum esse.	ead.	8. Lactantii.	ead.
3. quod consuetudinem Scripturae suffragio destitutam in robore fidei nihil valere agnoscunt.	ead.	9. Eusebii Caesariensis.	575
4. quod agnoscunt, consuetudinem veritatis in verbo revelatae ac novitatem verae antiquitati cedere debere.	ead.	10. Basilii.	ead.
5. quod ipsimet ab antiqua consuetudine in quibusdam discedunt.	547	11. Epiphani.	ead.
6. quod consuetudinem subiciunt Ecclesiae Rom. hoc est, Pontifici iudicio.	549	12. Ambrosii.	576
7. quod agnoscunt, antiquitatem non esse certam & infallibilem veritatis notam.	ead.	13. Philastrii.	ead.
CAP. XIII. de Patribus.	ead.	14. Amphiloerii.	ead.
Thesis.	ead.	15. Hieronymi.	ead.
Exthesis.	ead.	16. Gregorii Nysseni.	577
Antithesis.	551	17. Rufini.	ead.
Nostrae sententiae confirmatio.	553	18. Prudentii.	578
Eidem suffragatur. 1. quod agnoscunt, Scripturam esse normam & regulam, cui Patrum scripta subicienda & ad eam tri-		19. Chrysostomi.	ead.
		20. Autorum imperfecti operum.	579
		21. Augustini.	ead.
		22. Severi Sulpitii.	581
		23. Theodoret.	ead.
		24. Eusebii Emiseni.	582
		25. Iohanni Cassiani.	ead.
		26. Socrati & Sozomeni.	ead.
		27. Procopii.	584
		28. Liberati.	ead.
		29. Gregorii Magni.	ead.
		30. Da-	

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

30. Damasceni.	ead.	19. de Satisfactione.	ead.
31. Jona Aurelianusensis.	ead.	20. de genere Antichristi.	ead.
32. Haymonii.	585	21. de matrimonio post votum.	ead.
33. Photii.	ead.	22. de pœna infantū nō baptizatorum.	ead.
34. Mosis Barcephæ.	ead.	23. de rebaptizandis ab hæreticis baptiza-	
35. Petri Damiani.	ead.	ti.	ead.
36. Theophylacti.	ead.	24. de interitu mundi.	595
37. Oecumenii.	ead.	25. de fructu Circumcisionis.	ead.
38. Mariani Scoti.	ead.	6. quod in expositione Scripturæ à majori	
39. Sigeberti.	ead.	Patrum parte quandoq; discedunt.	ead.
40. Euthymii.	ead.	7. quod agnoscunt, Patres in multis capit-	
41. Ruperti Tuitiensis.	ead.	ibus non solum à se invicem, sed etiam à	
42. Bernhardi.	ead.	sometipsis dissentire.	602
43. Guidonis Carmelita.	586	8. interpretationem à consensu veterū diver-	
5. quod agnoscere coguntur, multos Patres		sam non esse statim adulterinam.	608
simul conjunctim in uno eodemq; puncto		9. Patribus nondum omnia pietatis mysteria	
errasse.	ead.	fuisse cognita.	ead.
atq; in questione		10. consensum veterū in Scripturæ interpre-	
1. de libri Canonici & Apocryphi.	587	tandis quandoq; reprehensum fuisse.	609
2. de immaculata Virginis conceptione.		11. multa veterum scripta hodiè non amplius	
ead.		extare.	ead.
3. de Eucharistia danda infantibus.	589	12. in scriptis Patrum & Historicorum multa	
4. de lapsu Diabolorum.	ead.	esse adulterina.	ead.
5. de regno Chiliasitico.	ead.	Nam 1. concedunt, multa sub augusto Patrum	
6. an fidelium anima ante diem judicii		nomine in ipsorum scriptis legi, quæ sunt	
Deum visura.	590	adulterina.	610
7. de Natura cœli.	592	2. id ipsum patet ex praxi.	613
8. de causa prædestinationis.	ead.	3. quandoq; ex illis Patrum & Historicorum	
9. an Episcopi Presbyteri pares.	ead.	libris Pontificii contra nostram sententiam	
10. de matrimonii & virginitatis compa-		quedam proferunt, quos quidam ex ipso-	
ratione.	ead.	rum numero supposititios esse agnoscunt.	
11. de adventu Antichristi.	593	168. Tales sunt,	
12. de pœna Damonum.	ead.	Canones & Constitutiones Apostolorum.	ead.
13. de Samuelis apparitione.	ead.	Liber Abdiæ,	ead.
14. de Natura & essentia Angelorum.	ead.	Liber de passione Andrea.	ead.
15. de Pœnitentia effectu.	ead.	Decretales Epistole Pontificum.	ead.
16. de viribus liberi arbitrii in naturali-		Libri Hermæ.	ead.
bus.	ead.	Historia Prochori.	619
17. de Christi cognatione.	594	Lini de passione Petri & Pauli.	ead.

SCHEMATISMUS

<i>Josephi BenGorionis de bello Judaico.</i>	621	<i>Athanasii liber de salutari adventu.</i>	ead.
<i>Libri Dionysii Areopagita.</i>	ead.	<i>liber contra omnes hereses.</i>	ead.
<i>Duae Epistolae Martialis.</i>	624	<i>Sermo in illud, perfecti in pagum, qui ex adverso est.</i>	ead.
<i>Vita Martialis.</i>	625	<i>Epistola de interpretatione Psalmorum.</i>	ead.
<i>Epistola Ignatii.</i>	ead.	<i>Liber de Virginitate.</i>	637
<i>Justini Quaestiones & Responsiones ad orthodoxos.</i>	626	<i>Liber de communi essentia Patris & Filii & Spiritus sancti.</i>	ead.
<i>Liber de 12. Patriarcharum Testamentis.</i>	627	<i>Sermo de sanctissima Deipara.</i>	ead.
<i>Hippolyti Oratio de consummatione mundi & Antichristo.</i>	ead.	<i>Sermo in passionem & crucem Domini.</i>	638.
<i>Theophili Antiocheni Comment. in Evangelia.</i>	628	<i>Sermo in illud Evangelii, Quicumq; dixerit &c.</i>	ead.
<i>Tertulliani liber de Penitentia.</i>	ead.	<i>Homilia de semine.</i>	ead.
<i>de Trinitate.</i>	ead.	<i>Liber de Incarnatione.</i>	ead.
<i>de definitionibus Ecclesiast. dogmatum.</i>	ead.	<i>Libellus de diversis qq. sacra Scriptura ad Antiochum Principem.</i>	ead.
<i>Origenis homil. 16. in Levit.</i>	629	<i>Liber de passione Imaginis Christi.</i>	639.
<i>libri 3. Comm. in Jobum.</i>	ead.	<i>Epistola Athanasii & Aegyptiorum Episcoporum ad Marcum Papam.</i>	ead.
<i>homilia 9. in Psal. 36. 37. 38.</i>	630	<i>Epistola Athanasii & aliorum Episcoporum in Synodo Alexandrina congregatorum ad Felicem II.</i>	640
<i>Comment. in Cant. Cantic.</i>	ead.	<i>Commentarii in omnes Epistolas Pauli.</i>	ead.
<i>Lamentum.</i>	ead.	<i>Vita Antonii Abbatis.</i>	ead.
<i>homilia 10. in div. Evang. loc.</i>	ead.	<i>Marci Papae Epistola ad Athanasiam.</i>	641
<i>Cornelii Epistola 1. de translatione corporum Petri & Pauli.</i>	631	<i>Julii I. Epistola ad Orientales Episcopos.</i>	642.
<i>Cypriani liber de Exhortatione Martyrii.</i>	ead.	<i>Ejusdem Julii Epistola 2. contra Orientales pro Athanasio.</i>	ead.
<i>de disciplina & bono pudicitia.</i>	ead.	<i>Felicis II. Epistola 1. ad Episcopos Aegypti.</i>	ead.
<i>de laude Martyrii.</i>	ead.	<i>Epistola Damasi ad Aurelium Episcopum Carthaginiensem.</i>	ead.
<i>de cardinalibus operibus Christi.</i>	632	<i>Epistola Damasi de Chorepiscopi ad Numidia Episcopos.</i>	643
<i>de aleatoribus.</i>	633	<i>Epistola Damasi ad Stephanum.</i>	ead.
<i>de singularitate Clericorum.</i>	ead.		Epi-
<i>de duplici Martyrio.</i>	ead.		
<i>de duodecim abusibus seculi.</i>	634		
<i>Methodii de revelationibus.</i>	ead.		
<i>Dorothei Synopsis.</i>	635		
<i>Arnobii Commentarii in Psalmos.</i>	ead.		
<i>Victorini Commentarius in Apocalypsin.</i>	ead.		
<i>Lactantii Carmen de resurrectione.</i>	636		

<i>Epistola Damasi ad Episcopos Italiae.</i>	643	<i>sanctorum Gervasi & Protasii.</i>	ead.
<i>Epistola Stephani Archiepiscopi Mauritanie.</i>	ead.	<i>Sermones 92.</i>	ead.
<i>Anastasi Epistola 1.</i>	ead.	<i>Orationes duae preparantes ad Missam.</i>	655.
<i>Innocentii I. Epistola ad Decentium.</i>	ead.	<i>Exhortatio ad Penitentiam.</i>	ead.
<i>Epistola ad Victritium.</i>	644	<i>Liber de Tobia.</i>	ead.
<i>Epistola ad Exuperium.</i>	ead.	<i>Commentarius in Epistolas Pauli.</i>	ead.
<i>Epistola ad Concil. Carthaginense.</i>	ead.	<i>Commentarii in Apocalypsin.</i>	656
<i>Epistola ad Concilium Milevitanum.</i>	ead.	<i>Damasi Pontificale.</i>	657
<i>Caelestini I. Epistola 1.</i>	ead.	<i>Amphilochii narratio de vita S. Blasii.</i>	658.
<i>Bonifacii I. Epistola ad Euladium.</i>	ead.	<i>Hieronymi Tractatus de Actis Apostolorum.</i>	ead.
<i>Johanni III. Epistola ad universos Episcopos Germaniae & Galliae.</i>	645	<i>Commentarius in Lamentationes Jeremiae.</i>	ead.
<i>Hilarii Epistola ad Apram filiam.</i>	ead.	<i>Commentaria in Marcum.</i>	659
<i>Titi Bostrensis Commentarius in Lucam.</i>	ead.	<i>Commentarii in Psalmos.</i>	ead.
<i>Eusebii Emiseni homilia 52.</i>	646	<i>Commentarii in omnes Epistolas Pauli.</i>	ead.
<i>homilia in Evangelia.</i>	ead.	<i>Commentarii in Jobum.</i>	660
<i>Cyrilli Hierosolymitani Epistola ad Augustinum de miraculis Hieronymi.</i>	647	<i>Commentarii in Proverbia.</i>	ead.
<i>Quinq. Catecheses Mystagogicae.</i>	ead.	<i>Epistola ad Demetriadem Virginem.</i>	ead.
<i>Testamentum Ephrem.</i>	648	<i>Sermo de assumptione Virginis Mariae ad Paulum & Eustochium.</i>	ead.
<i>Nazianzeni Tragedia, Christus patiens.</i>	ead.	<i>Alter sermo de assumptione B. Mariae Virginis.</i>	661
<i>Basilii liber de Spiritu sancto.</i>	ead.	<i>Epistola de septem gradibus Ecclesiae.</i>	ead.
<i>Africa.</i>	649	<i>Epistola ad Damasum de Explanatione Symboli.</i>	ead.
<i>Regula contritiones seu quaestiones compendio explicatae.</i>	ead.	<i>Epistola de celebratione Paschae.</i>	662
<i>Homilia de jejuniis.</i>	ead.	<i>Epistola de vera Circumcisione ad The- ratium.</i>	ead.
<i>Commentarius in cap. 9. Esae.</i>	650	<i>Sermo de nativitate Domini.</i>	ead.
<i>Liturgia.</i>	ead.	<i>Sermo de Quadragesima.</i>	ead.
<i>Epistola ad Julianum Imperatorem.</i>	651.	<i>Sermo in Vigilia Paschae de esu Agni.</i>	ead.
<i>Ambrosii liber ad Virginem lapsam.</i>	ead.	<i>Epistola de vinculis Petri ad Eustochium.</i>	ead.
<i>Libri de vocatione gentium.</i>	ead.		
<i>Epistola 82. Ambrosii.</i>	652		
<i>Epistola 84. ad Demetriadem.</i>	ead.		
<i>Epistola 85. de inventione corporum</i>			

<i>Epistola de diversis gradibus leprarum.</i>	<i>Sermo de Susanna.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Ex sermonibus de variis locis apud Mat-</i>	<i>ead.</i>
<i>Homilia de corpore & sanguine Chri-</i>	<i>thaeum.</i>	<i>ead.</i>
<i>sti.</i>	<i>Homilia 14. in Marcum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Oceanum de vita Clerico-</i>	<i>Homilia de nativitate DOMINI.</i>	
<i>rum.</i>	<i>668.</i>	
<i>Epistola ad Damasum.</i>	<i>Homilia in Johannem.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola altera ad Damasum de obla-</i>	<i>Homilia de cruce & latrone.</i>	<i>ead.</i>
<i>tionibus altaris.</i>	<i>Sermo de fide, spe & caritate.</i>	<i>ead.</i>
<i>Tractatus de Regula Monachorum.</i>	<i>Duae Expositiones in Symbolum Aposto-</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>lorum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola de nativitate Mariae ad Chro-</i>	<i>Homilia ad baptizandos.</i>	<i>ead.</i>
<i>matinum & Heliodorum.</i>	<i>Liturgia.</i>	<i>ead.</i>
<i>Liber de vitis Patrum.</i>	<i>Oratio encomiastica in Principes</i>	
<i>Prologus in libros Maccabaeorum.</i>	<i>Apostolorum Petrum & Paulum.</i>	
<i>ead.</i>	<i>669.</i>	
<i>Prologus in Evangel. secundum Johan-</i>	<i>Sermo in adorationem venerabilium</i>	
<i>nem.</i>	<i>catenarum & gladii sancti Petri.</i>	
<i>Epistola Eusebii de morte Hieronymi ad Da-</i>	<i>670.</i>	
<i>masum.</i>	<i>Homilia 80. ad populum Antiochenum.</i>	
<i>Ruffinus in Praefatione Recognit. Clementis.</i>	<i>ead.</i>	
<i>ead.</i>	<i>Opus imperfectum in Matthaeum.</i>	
<i>Commentarius in LXXV. Psalmos.</i>	<i>ead.</i>	
<i>ead.</i>	<i>Augustini Epistola 38. ad Letum.</i>	<i>672</i>
<i>Gregorii Nysseni libri octo de Philosophia.</i>	<i>Epistola 187. ad Bonifatium.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Epistola 189. ad eundem.</i>	<i>ead.</i>
<i>Epistola ad Latynum de Canonicis pec-</i>	<i>Epistola ad Cyrillum de vita & gestis</i>	
<i>catorum remediis.</i>	<i>B. Hieronymi.</i>	<i>ead.</i>
<i>666</i>	<i>Libri de mirabilibus Scripturae.</i>	<i>673</i>
<i>Johannis Chrysostomi sermo de Adam & Eva.</i>	<i>Liber de Spiritu & anima.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Liber de benedictionibus Patriarcha-</i>	
<i>Sermo de interdictione arboris ad</i>	<i>rum.</i>	<i>674</i>
<i>Adam.</i>	<i>Liber de Ecclesiasticis dogmatibus.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo in Psal. 14.</i>	<i>Liber de fide ad Petrum.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo in Psal. 22.</i>	<i>Liber de bono viduitatis.</i>	<i>675</i>
<i>Sermo in Psal. 95.</i>	<i>Liber questionum 65.</i>	<i>ead.</i>
<i>Sermo super illud Esai. 1. Si volueritis.</i>	<i>Liber viginti & unius sententiarum.</i>	
<i>ead.</i>	<i>676.</i>	
<i>Sermo in Beatos Job & Abraham.</i>	<i>Liber de qq. V. & N. Test.</i>	<i>ead.</i>
<i>ead.</i>	<i>Liber de vera & falsa poenitentia.</i>	<i>677</i>
<i>Sermo de tribus patribus.</i>	<i>Liber</i>	
<i>ead.</i>		

LIB. I. CONFESS. CATHOL.

<i>Liber de salutariibus documentis.</i>	678	<i>Sermones 51. de Sanctis.</i>	ead.
<i>Liber de continentia.</i>	ead.	<i>Homilia 76. ad fratres in Eremito.</i>	684.
<i>Liber de patientia.</i>	ead.		
<i>Concio ad Catechumenos.</i>	ead.	<i>Philonis Carpathii Commentarius in Canticum Canticorum.</i>	685
<i>Liber de altercatione Ecclesie & Synagoga.</i>	ead.	<i>Marci Eremita Opuscula Theologica.</i>	ead.
<i>Liber contra Felicianum Arianum.</i>	ead.		
<i>Liber de Epicureis & Stoicis.</i>	ead.	<i>Sermo Maximi de Martyribus Tauricis.</i>	686.
<i>Libri hypognofticon.</i>	ead.		
<i>Liber contra Fulgentium Donatistam.</i>	679.	<i>Cyrilli Alexandrini in Johannem.</i>	ead.
<i>Liber de predestinatione & gratia.</i>	ead.	<i>Theodoreti Historia sanctorum Patrum.</i>	ead.
<i>Liber Meditationum.</i>	ead.	<i>Libri octo Gratarum affectionum.</i>	ead.
<i>Manuale Augustini.</i>	ead.		
<i>Liber Soliloquiorum.</i>	680	<i>Epistola.</i>	687
<i>Explicatio Apocalypsis.</i>	ead.	<i>Philippi Presbyteri opus in Iobum.</i>	ead.
<i>Liber de triplici habitaculo.</i>	ead.	<i>Eucherii Episcopi Lugdunensis Commentarii in Genesim & libros Regum.</i>	ead.
<i>Scala Paradisi.</i>	ead.		
<i>Liber de catachismo.</i>	ead.	<i>Sixti III. Papae libri tres.</i>	ead.
<i>Liber de vita Christiana.</i>	ead.	<i>Epistola ad omnes Orientales.</i>	688.
<i>Liber de cognitione vera vite.</i>	ead.	<i>Alia.</i>	ead.
<i>Tractatus de assumptione B. Mariæ.</i>	681.	<i>Ambrosii vita descripta à Paulino.</i>	ead.
<i>Tractatus de obedientia & humilitate.</i>	ead.	<i>Prosperi libri tres de promissionibus & praedictionibus Dei.</i>	ead.
<i>Tractatus de Deo diligendo.</i>	ead.		
<i>Tractatus de laudibus caritatis.</i>	ead.	<i>Faussti Regiensis de gratia & libero arbitrio.</i>	ead.
<i>Libri de Visitatione infirmorum.</i>	ead.		
<i>Tractatus de rectitudine Catholice conversationis.</i>	ead.	<i>Vigilii libri quinque contra Eutychen.</i>	ead.
<i>Liber de Antichristo.</i>	ead.	<i>Casarii Arelatenfis homilia 48.</i>	689
<i>de utilitate penitentia.</i>	682	<i>Fulgentii sermo de laudibus Mariæ.</i>	ead.
<i>Prefatio in Johannem.</i>	ead.	<i>Justiniani Epistola ad Johannem II. Papam.</i>	690
<i>Sermo 28. de verbis Domini.</i>	ead.		
<i>Sermo 17. de verbis Apostoli.</i>	ead.	<i>Primasii Commentarius in Epistol. ad Hebræos.</i>	ead.
<i>Sermo 17. de verbis Apostoli.</i>	ead.		
<i>Sermo 32. de verbis Apostoli.</i>	ead.	<i>Anastasi Niceni Episcopi Responso ad interrogationes Orthodoxorum aliquorum.</i>	ead.
<i>Liber 50. Homiliarum.</i>	ead.		
<i>Sermones 256. de tempore.</i>	683		

- de dinerſis capitibus Eccleſiaſticis. ead. Epistoſa Pauli ad Senecam & Seneca ad Paulum. ead.
- Gregorii Turonenſis libri. ead. Commentarii Bedae in Epistoſas Pauli. 698
- Gregorii Magni Commentarii in libros Regum. ead. Exceptio Adverſariorum. Si vel maxime non ſint eorum libri, quorum nomina preſerant, eſſe tamen antiquorum & Catholicorum Doctorem ſcripta. ead.
- Expoſitio in Canticum Canticorum. 698. 13. quod agnoſcunt, in genuinis Patrum ſcriptis multa eſſe corrupta & depravata. 701.
- Epistoſa ad Johannem Syracuſanum. ead. 14. multos ex Patribus neceſſarii Scripturae interpretandae mediū fuiſſe deſtitutos. 708.
- Privilegium Monasterii Medardi. ead. 15. quosdam Patres legitime interpretationis regulas non ſemper ac perpetuo obſervāſſe, quandoq; etiam ſervore diſputationis, vel ſtudio rhetoricandi in partem alteram nimium propendiſſe. ead.
- Addamentum ad finem Dialogorum Gregorii. 692. Effugia Adverſariorum, quando ex Patribus dictum aliquod opponitur, quod ipſorum ſententia minus congruit. 713
- Iſidori Hiſpalenſis de vita & morte Sanctorum. ead. 1. idem Patrum ſcripta ſide non bona tractant. 715.
- Prefatio de origine Conciliorum. ead. 1. alienum ſenſum ipſis aſſingendo. ead.
- Saphronii Patriarchae Hieroſolymitani Praetium ſpirituale. 693. 2. diſta ipſorum mutilatē ac falſo citando. 716.
- Leonis I. Epistoſa ad Conſtantinum Imperatorem. ead. 3. in Patrum editionibus quaedam mutando. 724.
- Damaſceni liber de iis, qui in fide migraverunt. 694. C. AP. XIV. de jure Canonico. 730
- Hiſtoria de Barlaam & Joſaphat. ead. Theſis. ead.
- Oratio 3. de Imaginibus. ead. Antitheſis. ead.
- Turpini Hiſtoria de rebuſ geſtiſ Caroli Magni. ead. Noſtra ſententiae confirmatio. ead.
- Simeonis Metaphraſte vita Sanctorum. ead. Eidem ſuffragatur, quod agnoſcunt, 1. Pontifices in Decretalibus ſuae poſtentiae & avaritiae velificari. 733
- Anſhelmi Commentarius in Epistoſas Paulinas. 695. 2. quaedam eorum, quae in jure Canonico habentur, non eſſe verbo Dei, vel veritati ac equitati conformia, ac quaedam à poſteris reſutata. 733
- Commentarius in Matthaum. ead. 3. Decre-
- Opusculum de excellentia B. Virginis. ead.
- Epistoſa ad Coepiſcopos Angliae. ead.
- Oecumenii Commentarius. 696.
- Bernhardi ſermo de Cæna Domini. ead.
- Coronidi loco agitur de
- Epistoſa Salvatoris ad Abagarum. 697.

3. Decretales à doctrina & disciplina in Decreto contenta degenerare. end. 742.
 4. Jus Canonicum esse confusam & indigestam variarum sententiarum & sanctorum sine iudicio congestarum farraginem. 735
 5. Canones juri divino ac naturali contrarios esse repudiandos. ead. 742.
 6. quosdam Canones sibi invicem adversari. ead. 742.
 7. errores & falsitates in Jure Canonico contineri. 736
 8. Gratianum ex supposititiis & corruptis Patrum libris multacitare. 737
 CAP. XV. de Scholasticis. 743
 Thesis. ead. 743
 Antithesis. 744
 Nostra sententia confirmatio. 745
 Eidem suffragatur. 1. quod quidam illam μὴ φιλοσοφίας λογίας improbant. 746
 2. quod agnoscunt, Scholasticos doctrina Christiana simplicitatem corrupisse, à Scriptura regula & Patrum dictis discessisse, atq; hanc ratione magnum Ecclesie nocumentum dedisse. 749
 3. illorum auctoritatem non esse infallibilem & authenticam. 752
 4. errores in Scholasticorum scriptis contineri. 753
 5. Scholasticos non solum à Scriptura sacra & Patribus, sed etiam à seipsis invicem sepius disidere. 754
 6. illos quaestiones otiosas, curiosas, superstitiosas, absurdas, & impias in disputationis campum adducere. 757
 7. illos Scripturas in alienam sensum detorquere. 761
 8. quaestiones in sacra litera non revelatas ab ipsis temere definire. 762
 9. obscuritatibus illos omnia involvere. 762
 10. illos notitia linguarum destitui, ac propterea in Scriptura expositione saepius hallucinari. ead.
 CAP. XVI. de Legendis Sanctorum. 763
 Thesis. ead.
 Antithesis. ead.
 Nostra sententia confirmatio. 764
 Eidem suffragatur, 1. quod quidam agnoscunt, Legendas illas mendaciam contaminatas esse. ead.
 2. Legendas illas non esse certa & infallibilis veritatis. 767
 3. quasdam Sanctorum Historias esse supposititias & confictas. ead.
 In specie Legendam 1. D. Christophori. 768
 2. D. Georgii. ead.
 3. S. Catharina. 769
 4. S. Anna. 770
 5. S. Margareta. ead.
 6. trium Regum. ead.
 7. Longini. ead.
 8. Petronille. 771
 9. Septem dormientium. ead.
 10. aliorum Sanctorum.
 4. Autores, qui Historias Sanctorum conscripserunt, vulgi rumoribus ac suis affectibus nimium indulsisse. 773
 5. Legendas Sanctorum esse corruptas. 774
 CAP. XVII. de revelationibus & apparitionibus. ead.
 Thesis. ead.
 Antithesis. ead.
 Nostra sententia confirmatio. 776
 Eidem

- Eidem suffragatur, quòd quidam agnoscunt,*
 1. ejusmodi revelationibus, visionib. & apparitionibus non esse statim fidem habendam, sed juxta regulam verbi eas esse examinandas. 777
2. veteres hereticos ad Revelationes provocasse, ac per fidas revelationes deceptos fuisse. 781
3. Dæmonas Angelorum & animarum apparitionem quandoq. mentiri. 782
4. Animas mortuorum ordinariè in his terris non apparere. 784
5. quòd ipsimet quasdam revelationes & apparitiones repudiant. 786
6. quòd agnoscunt, non fuisse animam Samuelis, sed spectrum Satanicum, quod Sauli apparuit. 789
7. difficulter discerni posse, qui sint boni, qui verò mali Spiritus hominibus apparentes. 793.
8. à mortuis non esse inquirendam veritatem. ead.
9. quòd fidem illorum, qui apparitiones animarum annotarunt, ipsimet in dubium vocant. ead.
10. quòd quedam de apparitionibus Historia semetipsas suà absurditate refellunt. 794.
- CAP. XVIII. de ratione naturali. 795.
- Thesis.* ead.
Enthsis. ead.
Antithesis. ead.
Nostre sententiæ confirmatio. 799
Eidem suffragatur, 1. quòd agnoscunt de rebus fidei ex proprio fidei principio, ex Scriptura sacra, unice judicandam esse. ead.
2. quòd in mysteriis fidei rationem audientem esse negant. ead.
3. quòd agnoscunt, credenda esse non solum ea, quæ sunt supra rationem, sed etiam ea, quæ, si rationis judicio subjiciantur, videantur rationi adversari. 800
4. quòd optant, in Academiis Biblia potius quàm Aristotelem & Thomam audiri. 806.
5. quòd agnoscunt, rationem ad confirmandam & dijudicandam fidei mysteria esse insufficientem. 807
6. Philosophicas conclusiones à Theologia corrigi ac Philosophiam esse Theologiæ pedissequam. ead.
- rationem humanam minùs rectè inter Theologiæ principia referri.* 808
8. quòd Bellarminus ex regula prudentiæ argumentum ducit. ead.
- CAP. XIX. de mediis, per quæ religio Romano-Catholica propagatur. 809
- Sectio prior, de medio violentiæ.* ead.
- Thesis prima. Subditi non sunt ad religionem à Magistratu multis, carceribus & exiliis cogendi,* §11
 Enthsis. ead.
 Antithesis. ead.
- Nostre sententiæ confirmatio.* 813
 Eidem suffragatur, quòd agnoscunt, 1. religionis non esse ad religionem cogere. ead.
2. Magistratum conscientiam non debere, nec posse dominari. 817
3. in religionis negotio vi & coactione nihil profici. 818
4. Magistratum Reipubl. statu ita exigente, diversam à sua religionem tolerare posse. 822
5. coactionem ad religionem ac persecutionum violentiam esse falsæ Ecclesiæ & hereticorum propriam. 823
6. præ-

6. pretextu illius coactionis propria commoda ab Inquisitoribus & persecutoribus plerumque queri. 824

7. coactionem ad religionem non congruere praxi Apostolica & primitiva Ecclesia. ead.

Argum. Advers. Luc. 14. Compelle intrare. 825

Thesis secunda. Heretici non sunt corporali supplicio afficiendi. 828

Extors. ead.

Antithesis. ead.

Nostra sententia confirmatio. ead.

Eidem suffragatur, quod agnoscunt.

1. religionis non esse ad religionem cogere; Magistratum non debere nec posse conscientiam dominari; in religionis negotio vi & coactione nihil profici; Magistratum, Reipubl. statu ita exigente, diversam à sua religione tolerare posse; coactionem ad religionem & persecutionum violentiam esse falsa Ecclesia propriam. 831

2. occisionem hereticorum non convenire doctrina Christi & Apostolorum. 832

3. occisionem hereticorum cum praxi Ecclesia primitiva pugnare. 834

4. non decere Ecclesia Doctores, ut sanguinis iudicio interfint. 837

5. seductis esse parcendum, nec eodem loco cum seductoribus eos esse habendos. ead.

6. quod in propugnatione sua thescos sibi contradicunt. ead.

7. quod impertinentibus Scriptura di-

ctis hereticorum occisionem probant, 838

Argum. Advers. 1. ex dictis Vet. Testam. in quibus PseudoPropheta iubentur occidi. Exod. 22. v. 20. Deuter. 13. v. 1. cap. 17. v. 12. cap. 18. v. 20. ead.

2. ex Elia, Josia, Jehu, & aliorum, qui falsos Prophetas occiderunt, exemplis. 3. Reg. 18. 4. Reg. 10. & 23. 839

3. ex Zach. 13. v. 3. Non vives, quia mendacium locutus es. ead.

4. ex Matth. 18. v. 17. Si Ecclesiam non audierit, sit tibi velut Ethnicus. ead.

5. ex Johan. 6. v. 44. Nemo venit ad me, nisi Pater traxerit eum. 840

6. ex II. Imperialibus. 841

7. ex collatione hereticorum cum lupis, furibus & latronibus. Matth. 7. Joh. 10. Act. 20. item cancro. 2. Tim. 2. ead.

Thesis tertia. Fides diversa religioni addictis hominibus, adeoque etiam hereticis, data, est servanda. ead.

Extors. ead.

Antithesis. ead.

Nostra sententia confirmatio. 843

Eidem suffragantur. 1. Imperatores, Reges, Principes. 844

2. quidam ex Theologis. 845

3. Jurisconsulti. ead.

4. quod fidem etiam hostibus & fidem non servantibus servandam esse doceant. 846

5. quod pudore suffunduntur, quoties mentionem faciunt violatae fidei Turci, vel alii data. 847

Thesis quarta. Pacificatio Passaviensis sancte & inviolate est servanda.
ead.

Antithesis.

ead.

Nostra sententia confirmatio.

854

Eidem suffragantur.

1. Imperatores Augustissimi, Principes & Status Romano-Catholici.
856.

2. Theologi & Politici Romanae fidei addicti.
859

Argum. Advers.

1. Pacificatio Passaviensis sublata est per Concilium Tridentinum.
862.

2. Quotquot Imperii Status tempore Transactionis Passaviensis Ann. 1552. vel tempore Pacificationis Augustanae Ann. 1555. librum Interimisticum amplexi sunt, beneficio Pacificationis exciderunt.
865.

Thesis quinta. Subditi non debent praetextu religionis contra ordinariam suum Magistratum insurgere, bello eum invadere, vel etiam clanculum e medio tollere, etiamsi Rom. Pontifex a juramento eos absolvat.
866.

Exhorr.

ead.

Antithesis.

ead.

Nostra sententia confirmatio.

872

Eidem suffragatur, quod agnoscunt,

1. ex mandato Christi, Prophetarum & Apostolorum, etiam Ethnicis & impio Magistratui obtemperandum ac pro illo orandum esse.
873

2. Ecclesiam Christianam primitivam Imp. etiam Ethnicis obediendam

praestitisse & pro illi orasse, nequaquam verò de solio eos deturbasse.
875.

3. Pontificem malum tolerandum, nequaquam verò deponendum esse.
878.

4. Imperatorem, Reges ac Principes in temporalibus non esse jurisdictioni Papae subiectos.
ead.

5. absolutiones illas subditarum a juramento fidelitatis pessime cessisse.
879.

6. quod in Concilio Constantiensi assertio illa, quod Reges & Principes Tyranni sint regno depellendi, tanquam erronea in fide & in moribus scandalosa fuit reprobata.
880

7. quod assertioni de Regibus & Principibus, e solio deturbandis addunt hanc limitationem, si viribus sufficientibus ad illud praestandum subditi sint instructi.
881

8. quod agnoscunt, assertionem illam cum fide pugnare & Republicae turbare.
ead.

9. quod disertis verbis quandoque improbant thesin illam, Tyrannum (& qui eodem ipsis loco est, haeticum) a privato occidi posse.
882

10. quod agnoscunt, Christum noluisse uti potestate coactiva adversus renitentes.
ead.

11. Apostolos nec accepisse, nec exercuisse potestatem temporalem coactivam.
ead.

Argum. Adversar.

1. Paulus 1. Cor. 6. v. 4. iussit constitui Christianis novos iudices causarum temporalium, ne cogerentur causas dice-

dicere coram iudice persecutore.
881.

2. Uxor infidelis libera est ab obligatione manendi cum conjuge infideli, quando iste non vult manere cum conjuge Christiana sine injuria fidei. ead.

3. Quando Reges & Principes ad Ecclesiam veniunt, ut Christiani fiant, recipiantur cum pacto expresso vel tacito, ut sceptrum suo Christo subjiciant, & pollicentur, se Christi fidem servaturos & defensores, etiam sub pœna regni perdendi. 882

Sectio posterior, de medio fraudulentia.
883.

Antithesis enumerans fraudum genera, quibus quidam ex Pontificiis, præsertim Jesuitis, religionem suam propagare nituntur, utpote quod

1. notoria mendacia defendunt. ead.

2. scripta supposititia & spuria pro genuinis venditant. ead.

3. genuina veterum scripta fide non bona tractant. ead.

4. mendacissimi convitiis & calumniis Evangelicæ doctrinæ Confessores, præsertim defensores, onerant. ead. Cumprimis verò Lutherum. 884
Errores Anabaptistarum, Zuinglianorum, Flacianorum, Servetianorum &c. nobis tribuunt. 886

5. verum & genuinum questionum statum involvunt & falsam sententiam nobis tribuunt. ead.

6. Equivocationes, hoc est, artificiosa mendacia approbant. 889

7. ἀνάρωμα & ψευδάρωμα scri-

pta in publicum edunt, ut liberius conviciantur. 892

8. religionem suam pro re nata cautè dissimulant. 893

9. dicta Lutheri mutando ac mutilando, in alienum planè sensum contra auctoris mentem detorquent. ead.

10. in religionis articulis obscuris & ambiguis loquendi formulis usi, cum veritate se consentire simulant. 894.

11. censent, Concilium posse phrasibus ambiguis doctrinam Catholicam comprehendere, ut illa per se maneat salva, videatur autem conformis doctrinæ Lutherane, quâ ratione dissidia religionum componi possint. ead.

Nostra sententia fraudibus istis contraria confirmatio. 895

Eidem suffragatur.

1. quod mendacia & fraudes esse in numero eorum, quæ per se mala sunt, agnoscunt. ead.

2. quod convicia, calumnias & contumelias in dissertationibus de fidei articulis ipsimet improbant. 897

3. quod fabulas pro religione confictas repudiandas esse docent. 898.

4. quod antiquum hereticorum artificium esse agnoscunt, fraudibus, equivocationibus & dissimulationibus in negotio religionis uti. 899.

Appendix libri primi generalis complementis Adversariorum

- I. *Querelas.* 900
- Conqueruntur Pontificii, falso sibi tribui, 1. quòd libidinibus fomentum praebeant. ead.
2. quòd Pontifices quidam fuerint Epicuræi, qui Evangelium habuerint pro fabula, ac animarum immortalitatem negaverint. 902
3. quòd Judæis blasphemias contra Christum Salvatorem permittant. ead.
4. Jesuitæ conqueruntur, falso sibi tribui, quòd sint turbatores pacis & flabella seditionum. 903
5. quòd præter seditionis accusationem varia iniquitatem falsissime ipsis intentantur. 904
- II. *Calumnias.* 913
1. generales. ead.
1. in Lutheri libris, ut heretica, damnantur, quæ in Patrum libris, ut pia, legantur. ead.
2. tribuunt nobis, quòd Patres penitus repudiemus. ead.
3. quòd majores nostros condemnamus. ead.
4. tribuunt nobis contemptum matris Dei, sanctorum, templorum, Sacerdotii, Sacramentorum, & rerum omnium sacrarum. ead.
5. accusant nostros, quòd rapinam bonorum Ecclesiasticorum approbent. 914.
6. cum hæreticis damnati nos conjungunt. 916
7. majorem flagitiorum licentiam ac minorem ad omne facinus verecundiam unà cum nostra doctrina regioribus inferri asserunt. 918
8. accusant nos, quòd Orationem tanquam penitus inutilem rejiciamus. ead.
9. Johannem Saxoniam Electorem ante finem ab Augustana Confessione secessionem fecisse nugantur. ead.
10. Philippum Augustanae Confessionis autorem faciunt, eamque Canonicis libris à nobis exaquari asserunt. 920.
11. mendacium Electoribus, Principibus & Statibus Aug. Conf. additum tribuunt. ead.
12. per contemptum vocant nos Predicantes. 921
13. Calumniantur, in parte posteriore August. Confess. minus recte abusus inter fidei dogmata numerari. ead.
14. accusant nos, quòd ne quidem Ecclesiasticis personis, nedum aliis, Patrum lectionem permittamus. 922
15. Donatistarum hæresin nobis tribuunt, propterea, quòd in quorundam Ecclesiasticorum mores invehamur. ead.
2. speciales, Lutheri personam, doctrinam & vitam concernentes. ead.
1. personam insectantur, dum
1. ex incubo ipsum progenitum esse nugantur. ead.
2. arguunt ipsum, quòd irritò ac frustra successu miracula edere fuerit conatus. 923
3. accusant ipsum ruditatem & inscitiam. 926.

4. Ja-

4. *fabulantur de ipso, quod infami*
αὐτοχρῆσις morte perierit. ead.
5. quod corpus ipsius post mortem into-
lerabilem fetorem emiseric. 927
2. doctrinam infectantur,
dam 77. errorum & heresium ipsum
rem peragunt. ead. quæ *ὑπὸ λήματα*
in singulis articulis lib. 2. special. de-
pellentur.
- Præter illa *ὑπὸ λήματα* tribuunt ipsi
78. quod veteres hareses ex orco revo-
caverit. 930
79. quod scientias speculativas dixerit
esse errores. 931
80. quod omnes gradus Academicos su-
stulerit. ead.
81. quod Spiritum tenebrarum habue-
rit præceptorem, à quo in negotio
Eucharistia fit institutus. ead.
82. quod de iis, quæ docuit ipse fuerit in-
certus. 933
83. quod fuerit inconstans, ac singulis
fermé annis Confessionem mutave-
rit. 934
3. Vitam infectantur, dum
1. ipsi tribuunt, quod vita improbitate
fuerit infamis. ead.
2. quod ex avaritia & invidia Papa-
les Indulgentias primum oppugnare
caperit. 935
3. quod Demonis familiaritate usus
fuerit. 936
4. quod Maximilianus I. Imperator in
Comitiis Wormatiensibus viderit
Dæmonem, formâ corporeâ Lutheri
humeris insidentem. ead.
5. quod fuerit homo contentiosus, per-
tinax, vehemētis ingenii, & qui, nisi
per omnia sibi consentientes, ferre
- non potuerit. ead.
6. quod fuerit superbus & *αὐθάδης*.
ead.
7. quod Monialem in uxorem ducendo
sacrilegium commiserit. ead.
8. quod ex timiditate intra Saxonie
angustias se continuerit, nec cum
Evangelii sui prædicatione ad exte-
ros excurrerit. 937
- Convitia illa cum maxima ex parte ex
Colloquiis Lutheri mensalibus sint
deprompta, ideo quid de illis statuen-
dum sit, exponitur. 938
3. Assertiones erroneas & absurdas.
1. Patres consentientes non posse erra-
re, probant ex dicto Christi. Ubi fue-
rit corpus, illuc congregantur aquila.
ead.
2. Numerum articulorum fidei pro-
gressu temporis auctum esse statuunt.
ead.
3. Exorcismos Ecclesiasticos ex opere
operato valere asserunt. 939
4. Irenæo tribuunt, quod hareses ex
soliis Scripturæ finiri posse neget.
ead.
5. Superstitiosam Evangelii in collo-
stationem approbant. ead.
6. Historiam passionis Dominica sceni-
câ quâdam actione repræsentant.
940.
7. Astromantiam esse licitam, sta-
tuunt. ead.
8. Ignatium Loyolam Masi & Christo
comparant. ead.
9. Loyolita se vocant Jesu Socios.
941.
10. usitatum de controversiis fidei dispu-
tandi modum repudiant. 942
11. cum

11. eum hereticis disputandum esse, negant.	943	17. hereticis locum in Cœmeteriis dene-
gant.	ead.
12. ex Scripturis cum hereticis dispu-
tandum esse, negant.	ead.	18. ex Ethnicismo multa in Ecclesiam
Romanam introducta esse, fatentur.	ead.
13. reformationem verbis jurant, re-
nunquam præstant.	ead.	19. multa ex Judaismo in Ecclesiam
suam introducta esse, agnoscunt.	945.
14. nec Deum Patrem posse esse solum
Dominum Christianorum, nec etiam
Jesum Christum posse esse solum il-
lum Dominum, de quo loquitur Pau-
lus, asserunt.	ead.	20. ab ipsius Diaboli informatione ar-
gumenta probationis adducere non
verentur.	946
15. religionem esse nostræ electionis, ne-
gant.	944	21. ad Præstantes applicant dictum
Propheticum: Ab Aquilone pande-
tur omne malum.	947
16. Si major pars orbis consentiret,
Circumcisionem posse assumi asse-			

L. B. S.

L. B. S.

Ut nemo hominum nascitur sine vitio: sic nullus liber prodit sine erratu Typographico. Graviores quaedam, quae per incuriam Correctoris irrepserunt, recensimus. Pag. 52. col. 1. lin. 9. dictum Alphonfi, utpote, quod pag. proxime precedente habetur, non legatur. pag. 54. col. 2. lin. 17. lege, si vera. lin. 22. lege, Radulphi. pag. 60. col. 2. lin. 36. lege, lib. 4. de Verbo Dei cap. 11. pag. 65. col. 1. lin. 23. lege, Azorius. lin. 34. lege, procedat. pag. 72. col. 2. lin. 8. pro Antichristi. lege Arch. Angeli. pag. 73. lin. 26. lege, Efto. pag. 77. col. 1. lin. 14. lege, voci. pag. 79. col. 1. lin. 9. lege, cuneus. pag. 80. col. 1. lin. penult. lege, Tataricus. pag. 81. col. 2. lin. 8. lege, Leonhardus Marius. pag. 85. col. 1. lin. 1. lege, ut sit regula. pag. 88. col. 1. lin. 7. pro lex illi. lege, ex illi. lin. 29. lege, nemo vobis. pag. 97. col. 1. lin. 13. pro Tales, lege, Vales. pag. 119. col. 1. lin. 12. lege, coitiones. pag. 127. col. 1. lin. 13. lege, doctrinam trahere. pag. 138. col. 1. lin. 30. lege, ne in. pag. 139. col. 2. lin. 26. lege, Sanctitas vestra. pag. 142. col. 2. lin. 23. lege, Angia. pag. 146. col. 1. lin. 22. lege, scientiarum. pag. 162. col. 2. lin. 26. lege, Hofium. pag. 163. col. 2. lin. 35. lege, conscientias. pag. 176. col. 2. lin. 23. lege, tom. 5. oper. Lutheri German. pag. 183. col. 2. lin. penult. lege, gloria Dei. pag. 185. col. 2. lin. 34. lege, ad fidem. pag. 188. col. 1. lin. 21. lege, concion. pag. 189. col. 2. lin. 13. lege, polliciti. pag. 191. col. 2. lin. 31. lege, Apostoli. pag. 302. col. 1. lin. 18. inchoetur novus paragraphus ac legatur, Argum. 4. pag. 396. col. 1. lin. 34. inchoetur novus paragraphus a vobis, Nostram. pag. 405. col. 1. lin. 13. Et alibi passim, pro Gault. lege, Gaultier. pag. 437. col. 2. lin. 10. paragraphus, qui incipit, Urgemus, non legatur. pag. 631. col. 1. lin. 22. lege, reppererunt. pag. 632. col. 1. lin. 10. lege, ablutione. pag. 674. col. 2. lin. antepen. lege, durante. pag. 736. col. 1. lin. 2. lege, crimine. pag. 781. col. 2. lin. 28. pro Virg. lege, verbo. lin. ead. lege, ex Epiphania. pag. 786. col. 2. lin. 14. lege, Antoninus. pag. 825. col. 1. lin. 28. lege, Luc. 14. pag. 857. col. 1. lin. 6. lege, Hauptvortheiligung cap. 12. pag. 881. col. 2. lin. 18. paragraphus, qui incipit, Item &c. ut majusculi characteribus impressus legatur. pag. 884. col. 1. lin. 5. lege, Darentia. pag. 939. col. 2. lin. 36. deleatur vobis, sit. Reliqua, cum primis leviora, in literarum permutatione & distinctionum praetermissione occurrentia aequo lector sponte corrigit.

CON.

